

Медаль
Нельсона
Манделі
аруєно
МАУП за високі
досягнення в
розвитку освіти
та внесок у
міжнародну
співпрацю

Федерація патріотичних видань України

Всеукраїнський загальнополітичний освітянський тижневик
Міжрегіональної Академії управління персоналом

ПЕРСОНАЛ

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
КАДЕМІЯ
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

№ 15 (113)

14 – 19 квітня 2005 року

Ціна договірної

АНОНС номера СУСПІЛЬСТВО

4

«Зондеркоманда»
Москаля
вбивала
українців?

ТЕМА

5-7

Структура
сіонізму

ІСТОРІЯ

9

Таємниці джерел
за Медвежою горою

РАКУРС

Грузин із синагоги
хоче до України

10

ДЕНЬ АКАДЕМІЇ

11

Чемпіонат Європи
з рукопашного бою: наші –
з медалями

Звернення

СЛОВО ДО УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ...

Любі молоді співвітчизни-

ки! Нинішній світ перебуває в
кризовому стані, сходять з
арени історії суперімперії, за-

вершується доба матеріалізму
та його цінностей, що невинно
веде до відродження ду-
ховності, розквіту національ-
ного патріотизму і людської

моралі. Війна проти Бога і лю-
дяності прямує до свого за-
вершення, а її зброя — космо-
політизм, дифамация, розпуста,
пропаганда абортів і гомосек-
суалізму, розповсюдження
наркотиків, алкоголю, тютюну,
отруйне «промивання мізків»
— матиме дедалі меншу ефек-
тивність.

Європа і світ пізнають Ук-
раїну — колиску індоєвро-
пейської спільноти, яка була
провідною в історії людства
останні тисячі років. Ніхто в
світі не має такого прадав-
ного родоводу, як українці, о-
скільки українську історію мож-
на простежити до великої три-
пільської працівлізації VII—IV
тис. до н.е. — культурного се-
редовища подальшого циві-
лізаційного поступу людства.
А зображення українського
державного герба — тризуба —
були відомі ще 45 тисяч
річ тому. Прадавне поход-
ження має і гетьманська бу-
лава — споконвічний символ

української державної влади,
перше виготовлення якого да-
ють XXII тисячоліттям (!) до
Р.Х. Хто ще з народів світу має
таке прадавне коріння?

Велика Київська Русь була
найбільшою і найкультурні-
шою державою Європи, яка за
часів Святослава Хороброго
протягалася від Балтійського
моря до Чорного, від Волги до
Дунаю, а за Ярослава Мудрого
визнавалася найпотужнішим
культурним центром. Козаць-
ка держава українців була оп-
лотом Православ'я і дала
світові візирець міцного демо-
кратичного устрою, що втілю-
лося в першій відомій Консти-
туції — гетьмана Пилипа Ор-
лика. Українські велетні духу
— Тарас Шевченко, Григорій
Сковорода, Іван Франко, Леся
Українка — набагато випере-
дили свій історичний час і пе-
редбачили подальший розви-
ток людства.

(Закінчення на 2-й стор.)

Візити

ГІСТЬ МАУП — ПОСОЛ АЛЖИРУ

Надзвичайний і Повно-
важний Посол Алжирської
Народної Демократичної
Республіки Макаддем
Бафдаль (ліворуч)

поліпшення контактів Академії
з алжирськими партнерами,
створення в Академії спільно-
го освітньо-культурного цен-
тру.

Макаддем Бафдаль роз-
повів про стан освіти в Алжирі
і про те, яку велику увагу при-
діляє держава розвитку
новітніх освітянських програм.
Він, зокрема, наголосив на роз-
гортанні та поглибленні спів-
праці з Україною, яку в Алжирі
вважають надійним партне-
ром. Посол зацікавився про-
позицією щодо налагоджен-
ня співпраці алжирських парт-
нерів з МАУП у галузі вищої
освіти та подякував за пропо-
зицію щодо організації на базі
Академії Українсько-Алжир-
ського культурно-освітнього
центру.

УКРАЇНА—ІНДОНЕЗІЯ: МІСТОК ДО СПІВПРАЦІ

Цими днями Міжрегіо-
нальну Академію управління
персоналом відвідав радник-
посланник Посольства Індонезії
в Україні Тауфан Адітьяварман.

Під час офіційної зустрічі
віце-президент з міжнародних
зв'язків, генеральний дирек-
тор міжнародного відкритого
університету Микола Цимбал
і радник-посланник обговорили
перспективи та конкретні
напрями співпраці між МАУП
і вищими навчальними закла-
дами Індонезії. Зокрема гість
зацікавився досвідом Академії
у створенні спільних з інозем-

ними партнерами культурно-
освітніх осередків, центрів ди-
станційної освіти та інститутів.
Індонезійський дипломат об-
говорив плани створення на
базі Академії Українсько-
Індонезійського культурно-ос-
вітнього центру та здійснення
низки інших цікавих проєктів.

Тауфан Адітьяварман ви-
словив бажання сприяти по-
шуку партнерів серед вищих
навчальних закладів Індонезії
для відкриття на їхній базі
Центрів відкритої освіти МАУП,
а також підтримати інші про-
позиції щодо співпраці в га-
лузі освіти.

Радник-посланник Посольства Індонезії в Україні
Тауфан Адітьяварман та віце-президент з міжнародних
зв'язків, генеральний директор міжнародного відкри-
того університету Микола Цимбал

СЛОВО ДО УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ...

(Початок на 1-й стор.)

Сьогодні настає Українська доба в історії Європи, яка була підготовлена багатьма поколіннями великого українського народу.

Ми, сучасники цього історичного злам, повинні бути гідними велетенських зусиль наших славних пращурів і всіма силами наближати переможний кінець нищівної вселенської війни. Це війна духовна, а основою духовності є **національна мова**. Тільки завдяки їй зберігається рідна віра, історія, культура і народні традиції. На нас з вами дивляться з небес мільйони наших рідних попередників, які у війнах, голодоморах, геноцидах зберегли для нас велику українську мову — мову, яка, за визначенням ООН, є однією з наймелодичніших, найбагатших і найгармо-

нішніших мов усього світу.

Нині захист і подальше життя правдивої української мови — в наших з вами руках. Особливо це стосується вас, **української молоді** — надії всіх попередніх і нинішніх поколінь українців. Беріжіть, кохайте, плекайте рідну співочу мову, радісно плескайте в ній, вдячно живіть нею, мужньо бороніть її! Пишіться своєю мовою, спілкуйтеся нею, демонструйте її красу одне одному та всьому людству, адже думати і розмовляти українською не лише модно, а й вельми престижно. Українська мова вирізняє сьогоднішніх людей духовних, висококультурних, національно свідомих і беззастережно шляхетних, які не забурдують рідні слова чужинським матом, а свої чужинки — підлою поведінкою.

Нині той, хто говорить українською, є вірцем

мужності, ввічливості, шанобливості і великої внутрішньої краси. Молоді українці, вмовляйте своїх батьків говорити українською. Батьки, прищеплюйте своїм дітям малечку любові до рідної мови. Вчителі й учні, вимагайте одне від одного спілкування українською. Хлопці та дівчата, звертайтеся одне до одного і любіть одне одного тільки українською. Читайте українською, слухайте українською й дивіться теж українською. **Мова — наш порятунком, мова — наша сила, мова — запорука всього українського буття.** Якщо ти українське — ставай на захист своєї мови. Якщо ти друг українців — допомагай у цій святій справі. Іто проти української мови — той проти українського народу, українців і їхнього справедливого права жити ук-

раїнським життям на українській землі. Ставлення до української державної мови — це **головний критерій** ставлення до українства. Той, хто пропагує двомовність, хто випускає в Україні російськомовні газети, хто веде російськомовні радіо- та телепередачі — той є свідомим або невідомим ворогом української державності, української культури й українського життя загалом. Це кажу вам я — українське російського походження.

Вставайте, мої молоді співвітчизники, боріться за нашу справу — захист своєї рідної душі, яка волає до вас саме українською!

**Щиро і завжди ваш
Георгій ЦОКІН,
президент
МАУП і МКА,
голова Української
Консервативної партії**

Питаннячко...

«ЄВРОБАЧЕННЯ—2005»: ДОРОГЕ ЗАДОВОЛЕННЯ ЧИ ПРИБУТКОВА ГОСТИННІСТЬ?

Київ готується до міжнародного пісенного конкурсу «Євробачення», який має розпочатися 19 травня. Готується дивно й аврально. Щоправда, траву на газонах поки що не фарбують у яскраво-зелений колір (через брак такої), але змінюють асфальт і тротуарне покриття на Хрещатику. Робітники стверджують, що цю реставрацію передбачено перед травневим форумом. Мовляв, треба впорядкувати головну вулицю і площу столиці після Помаранчевої революції і підготувати місто до зустрічі численних іноземних гостей. Кілька років тому Хрещатик пережив уже одну реставрацію. Тоді головний будівельник обіцяв, що центральна вулиця протримається без ремонту років двадцять. І ось знову будівельний аврал! Ні пройти, ні проїхати. Сумнівно, що тротуар і дорогу дуже пошкодило наметове містечко активних учасників революції. Палі вони не забували, підкопів не робили, підіривні роботи не здійснювали. То чому ж зіпсувалося покриття Хрещатика? А може, це просто хвороба якась — усе будувати і перебудувати в нашому місті «з нагоди» і без неї? Така ось прибуткова гостинність...

За традицією гостинності господарі мають забезпечити гостям гарний прийом, зручні апартаменти, нормальне харчування і яскраве видовище. Вочевидь, усе це гарантується в повному обсязі тим, кого оселять у... наметовому містечку. Цього разу на Трухановому острові біля води. Схоже, наметове проживання стає традиційним для столиці. І це не місцева екзотика, а вимушена необхідність. Київ не готовий забезпечити всіх гостей «Євробачення» готельним житлом. Точніше, більшість приїжджих не в змозі буде заплатити за пропоновані їм апартаменти.

Споконвічно політика підготовки до конкурсу була помилковою. На форум приїжджають в основному молоді люди, яким

потрібні не п'ятизіркові готелі, а недорогі, з нормальним сервісом.

За словами прес-аташе конкурсу Марка Марковича, ця категорія гостей може жити на Трухановому острові або у приватних квартирах (оплата 40—50 доларів за добу). Мовляв, п'ятизіркові готелі призначені для вір-делегатів, бізнесменів, журналістів. А про фанатів підбадь туристичні фірми. Ніхто не забороняє їм селитися в тризіркових готелях «Братислава» або «Турисм». Однак на всіх номерів не вистачить.

Досвід попередніх конкурсів ЄБ свідчить, що для гостей потрібні три—чотиризіркові готелі. Саме на них і потрібно було робити ставку.

Замість упорядкування недорогих готелів, вдалимо по будівництву це одного п'ятизіркового для дорогих гостей — «Софі».

Найгіршим питанням у підготовці України до міжнародного конкурсу залишаються готелі, знімався наприкінці безрезультатно виконавчий директор «Євробачення—2005», віце-президент НТКУ Павло Грицак.

Зокрема він повідомив, що на зустрічі зі спостережними радою з проведення «Євробачення—2005» нашу країну фактично звинуватили у спробі отримати надприбутки за рахунок іноземних гостей. За словами Грицака, деякі готелі протягом тижня змінюють ціни за проживання, штучно їх завищують. Такі претензії стосуються, зокрема, готелів «Радіссон САС», «Либідь» і «Русь». Проживання в номері чотиризіркового готелю «Радіссон САС» у Відні коштує 167 євро, а в Києві — 350 євро.

І хоча оргкомітет з підготовки і проведення «Євробачення—2005» працював над тим, щоб знизити ціни на проживання в київських готелях до «рівня нормальних», вони, як і раніше, залишаються надвисокими порівняно з європейськими.

Ольга ВІТЕР

На часі

ЖЕРТВА ПОЛІТИЧНОЇ РЕПРЕСІЇ ЧИ ЗВИЧАЙНИЙ БАНДЮК?

Зрештою, хто такий заарештований голова Донецької обласної ради (за сумісництвом друг олігарха Рината Ахметова) Борис Колесников, має вирішувати суд. Нагадаємо, що цьому діячу інкримінують спробу шантажем заволодіти акціями одного з донецьких підприємств. У своєму виступі в парламенті Уповноважена з прав людини Ніна Карпачова у праведному гніві, попри всі процесуально-нормативні норми, які стосуються розслідування кримінальних злочинів, навіть назвала це підприємство — торговий центр «Білий Лебідь». Після чого решта акціонерів (серед яких начебто і рідний брат Ахметова) вирішила за краще переказати ці бурхливі дні поза Україною. А після виступу Карпачової українським правоохоронцям довелося терміново евакуювати з Донецька родину єдиної людини, яка дала згоду свідчити проти Колесникова.

Утім, «нові опозиціонери» на кшталт кандидата-невдахи Януковича, його горе-«адвоката» нардепа Шуфрича та К° вбачають у

цьому саме політичну розправу. З відомими діями — пікетуванням райсуду найтіймишими студентами та встановленням наметового містечка навпроти Кабінету Міністрів.

Сам Янукович, схоже, почувачеться, мов Ленін на броньовику. І вже потроху починає погрозувати: мовляв, якщо не звільнять Колесникова, то почнуться численні мітинги, створиться всеукраїнський страйковий комітет, блокуватиметься транспорт. А ще екс-кандидат обіцяє звернутися до ОБСЄ. За словами Януковича, опозиція буде «вимагати приїзду в Україну міжнародні спостерігачів — не тільки з Європи, а й з країн СНД». Екс-прем'єр заявив, що партія «уже звернулася до міжнародних правозахисних організацій». Однак відповідей наразі не отримала.

Тим часом міністр внутрішніх справ Юрій Луценко зазначив, що ця справа — суто кримінальна. Утім, нині намагаються тиснути і на міністра.

«До мене підійшов один з донецьких депутатів і сказав: «Сам знаєш,

від кого тобі інформація: не переходь межу». Я йому сказав: «Сам знаєш, кому передає: я давно межу перейшов». Сьогодні він знову до мене підійшов: «Давай по-людськи». Я йому: «Хлопці, насправді по-людськи ви робите чудовий політичний піар, але дуже погіршуєте становище самого Колесникова! Невже ви не розумієте, що в результаті цих мітингів влада з подвійною старанністю розслідуватиме цю справу — бо влади кинули виклик, її звинуватили, що це замовна справа!» — сказав Луценко в інтерв'ю журналістам.

На його думку, «справу Колесникова» хочуть закрити ті депутати, які ризикують опинитися на його місці. «Фонд реконструкції та розвитку «Артек» зібрав 360 мільйонів — нічого не пішло на дітей. Фонд «Артемід» — 72 мільйона, а грошей немає! Фонд «Професіонал», фонд «Слобожанщина»... Практично всі ці фонди знаходилися у приміських народних депутатів. Для них Колесников — плацдарм, щоб захистити свою недо-

торканність!» — заявив міністр.

А тим часом Президент України Віктор Ющенко вважає, що в цій справі має бути чітко дотримано законність. Зокрема цю тезу він висловив і під час телефонної розмови з Головою Верховної Ради Володимиром Литвином. На думку останнього, інформація, яку отримали народні депутати від керівників правоохоронних органів з питання затримання Колесникова, тільки внесла сум'яття і призвела до розподілу позицій народних депутатів у цьому питанні.

Не влаштували цирк навколо цієї справи і не політизувати банальні злочини закликала і прем'єр-міністр Юлія Тимошенко.

«Вирішувати, чи є склад злочину, може тільки суд і слідчі органи. Однак якщо біля кожного злочину кошишка влада, а нині опозиція влаштуватиме цирк, ми ніколи не впорядкуємо життя в Україні, — сказала пани Тимошенко на прес-конференції. — Хабарники, ті, хто займався тінювним обігом, вимаганнями, мусять відповідати перед законом. Та я не суддя, щоб казати про склад злочину».

За повідомленнями інформагенції

Призов—2005

АРМІЯ СКОРОЧУЄТЬСЯ, КІЛЬКІСТЬ НОВОБРАНЦІВ ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ

Збройні сили України продовжують скорочувати кількість військовослужбовців і переходити на контрактну основу. І це навіть не примха оборонної стратегії, а потреба економічного державного бюджету. Експерти стверджують, що велика армія нам ні до чого. Мовляв, серйозних загроз ззовні для України нема, а продовжувати таку кількість захисників батьківщини народ не в змозі.

Отже, згідно зі стратегічним планом мінімізації ВР цього року намічено скоротити армію на 40 тис. осіб, тобто до 245 тис. А до 2015 року — до 100 тисяч військовослужбовців. Пар-

ламент уже ухвалив закон, що скорочує термін служби з 18 до 12 місяців. Міністр оборони Анатолій Гриценко обіцяє, що зміни торкнуться і контрактної служби. Контрактниками можуть стати солдати-сержанти, які відслужили шість місяців, а не рік, як раніше.

Незабаром служити в армії можна буде добровільно, а ось звільняють у запас примусово. Далеко не всі військовослужбовці раді цивільному життю. Та й чого радіти, якщо багатьом з них доведеться починати все з нуля — без дада над головою і роботи. Схоже, людей у погонях кидують на амбразуру

жорстокої соціальної дійсності.

До переходу українських Збройних сил на контрактну основу залишилося п'ять років. Підліткам, яким нині 12—13 років, і їхнім батькам можна вже не хвилюватися — в кирзові чоботи військомати їх уже не взувають. Ну, а поки що 1 квітня в Україні стартувала традиційна мобілізаційна кампанія. Попри реформаторське скорочення армійських лав, цієї весни служити піде на чотири тисячі більше юнаків, ніж передбачалося.

ДОВІДКА: Цієї весни рознарядка на призовний контингент стано-

вить 31 тис. 235 осіб, з них до лав ЗС — 23 тис. осіб, у внутрішній військ МВС України — 4,5 тис. у Державну прикордонну службу — 2,5 тис., у Державну спеціальну службу транспорту — 850 осіб і 385 — у Службу безпеки України.

За словами першого заступника начальника головного управління особового складу Генерального штабу генерал-майора Володимира Артюха, кількість новобранців збільшено, щоб не допустити зниження рівня укомплектованості військ особовим складом та їхньої безодатності. Це пов'язано з переходом армії на

12-місячну строкову службу (18 місяців у ВМС і 9 місяців для осіб з вищою освітою). Нагадаємо, що Верховна Рада України недавно прийняла відповідний закон про мінімізацію терміну служби до року.

Тепер військомати сушать голову — як перевиконати план набору захисників батьківщини. Генерал-майор Артюх покаркався, що, незважаючи на достатню кількість юнаків призовного віку (майже 400 тис. осіб), які щороку отримують повістки призовних комісій, військові комісаріати мають труднощі з набором. У законі «Про загальну військову повинність і військову службу» є 32 умови, що дають потенційним солдатам право на відстрочку чи то взагалі звільняють від призову. Крім того, турбують мобілізаційні офіцерів і

стан здоров'я призовних кадрів. За даними медкомісії, лише кожного п'ятого юнака можна вважати здоровим.

Незважаючи на дефіцит призовного контингенту, наркоманів, алкоголіків і тих, хто не закінчив 9 класів, поповнити армійські лави не запрошують. Цивільний міністр оборони Анатолій Гриценко закликає молодих громадян, які не бажать виконувати свій громадянський обов'язок, тим, що вони зможуть офіційно відкупитися від армії. Однак поки що механізм легального відкупу не розроблено. Тому, мовбуть, дітями звична схема «відмазка» від строкової служби. Можна тільки поспівчувати вищому керівництву військового відомства, якому доведеться у всеозброєнні боротися проти корупційних диверсантів.

Ольга ВАУЛІНА

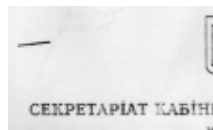
Офіційно

ЛІКВІДУВАТИ
РЕЄСТРАЦІЮ
ЄВРЕЙСЬКО-
РАСИСТСЬКИХ
ОРГАНІЗАЦІЙЗвернення Української
Консервативної партії до
міністра юстиції Р. ЗваричаШановний пане міні-
стре!Відверто наклепницькі
видання відомого кримі-
нального злочинця з кіль-
кома діагнозами клінічної
шизофренії В.Рабиновича,
які були десятки разів (!)
засуджені українськими
судами за свідомою дифа-
мацією, поширили черговий
наклеп стосовно Україн-
ської Консервативної
партії (УКП) — національ-
но налаштованої політичної
сили сучасних українців.УКП, згідно зі своїми
програмними положення-
ми, бореться проти расиз-
му, ксенофобії, шовінізму,
нацизму, фашизму, сіоніз-
му та інших загрозливих
ідеологічних збочень на
теренах України. Усі ви-
дання кримінально-мо-
рального злочинця Раби-
новича — «Столичные но-
вости», «Столичка», «МІГ-
ньюз» — є розсадником
україножества, морально
розпусти, ксенофобії та
цинічної відвертості брехні,
а очолювані та підконтро-
льовані йому організації на
кшталт «всукраїнського
єврейського конгресу» або«антифашистського комі-
тету» — прихованими юдо-
нацистськими організаці-
ями. Про це весь час пише,
наприклад, єврейський
публіцист Е.Ходос (див.
його останню книжку
«Єврейський фашизм». —
Харків, 2005).Виходячи з наведено-
го, вимагаємо негайно
ліквідувати реєстрацію
юдо-нацистської органі-
зації Рабиновича — До-
линського «Всеукраїн-
ський єврейський кон-
грес» і незаконного зліс-
но-провокаційного «Анти-
фашистського комітету»,
які провадять в Україні во-
рожу до неї протиправну
політику. Матеріали з ра-
систо-ксенофобської
діяльності Рабиновича та
його політика Долин-
ського просимо направити
до Генеральної проку-
ратури України. Відповідь
просимо надати у вста-
новлений законодавством
термін.З повагою
голова Української
Консервативної партії
Г. ЩОКІН
5 квітня 2005 р.ДАТИ ВІДСІЧ
УКРОЇНОФОБАММіністрів юстиції
України Р.М.ЗВАРИЧУ
Генеральному
прокуророві України
С.М.ПІСКУНУВельмишановний Ро-
мане Михайловичу!
Вельмишановний Свя-
тославе Михайловичу!Всеукраїнська гро-
мадська організація «Анти-
наклепницька ліга Украї-
ни», мета якої — викриття
різноманітних перекручень
і фальсифікацій, участь у
вихованні проти уперед-
жень і стереотипів, у тому
числі стосовно українства
і українців, сприяння ви-
хованню молоді у дусі па-
тріотизму, національної гор-
дості, самосвідомості, звер-
тається до Вас з приводу
публікації в газеті «Сто-
личные новости» № 12 за
5—11.04.05, яку видає ДП
«Столичні новини» (за-
сновник В.Рабинович, го-
ловний редактор В.Кац-
ман) статті «Политический
скандал: расистская
партия пойдёт на выборы».У цій статті газета, не
обтяжуючи себе пошуком
хоча б яких-небудь доказів,
звинувачує новостворену
Українську Консервативну
партію (голова партії Ге-
оргій Щокін) у расизмі.
Такі безпідставні звинувачення
повинні тягнути за собою
кримінальну відпові-
дальність за відповідни-
ми статтями Криміналь-
ного кодексу. Крім того, не-
зважаючи на рішення судів
і постанови органів про-
куратури, газета продов-
жує звинувачувати Г.Що-
кіна у ксенофобії, хоча її
видавець не раз притягує
до юридичної відповідаль-
ності за такі безпідставні
звинувачення. Водночасавтори роблять закид на
адресу Міністерства ю-
стиції, натакаючи на його
причетність до якихось не-
законних дій, поводяться
нахабно, зневажаючи еле-
ментарні норми поряд-
ності і толерантності, про
які вони так «опікуються».Звертаємося до Вас як
до відповідальних високо-
посадовців, аби Ви дали
належну оцінку діям від-
повідних негідників, які
обливають брудом чесних
і порядних громадян і
організацію.Нагадуємо, що зареєс-
трований Міністерством
юстиції так званий Антифа-
шистський комітет України,
на який є посилання в га-
зеті, діє незаконно, про що
ми не раз писали, і реєс-
трація якого справді підля-
гає скасуванню.Не виключено, що до
Міністерства юстиції і Ге-
неральної прокуратури
будуть звертатися прово-
катори і українофоби
різного штибу на кшталт
Рабиновича, Зісельса, До-
линського, інших юдо-на-
цистів і ортодоксальних
сіоністів з безпідставними
вимогами не реєструвати
українські патріотичні
організації або ліквідувати
легалізовані. Просимо да-
вати усім їм належну
об'єктивну оцінку і у своїх
діях і рішеннях чітко до-
тримуватися Конституції і
законів України.Від імені Президії
і Генеральної
дирекції
генеральний
директор ВГО
«Антинаклепницька
ліга України»
В.КОРОТКІН

Оборудки

ЧИЖ ПРОДАВ БУДІВЛЮ
ДЕРЖКОМТЕЛЕРАДІО
КОМПАНІЇ ТАБАЧНИКАУ квітні минулого року
перший поверх будівлі
Держкомтелерадіо на вул.
Прорізній було продано
фінансовій групі «ТІКО»,
яку донедавна пов'язува-
ли з Дмитром Табачни-
ком.Як повідомляє інфор-
маційне агентство «Обо-
зреватель», під час здій-
снення оборудки пан Та-
бачник працював віце-пре-
м'єром і курирував Держ-
комтелерадіо.Головою Держкомте-
лерадіо на той момент був
Іван Чиж, який з незрозу-
мих причин продовжує
керувати цією компанією й
досі.Подаємо офіційний
документ, який підтвер-
джує оборудку Чижі і Та-
бачника.ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ
ТЕЛЕБАЧЕННЯ
І РАДІОМОВЛЕННЯ
УКРАЇНИЩодо зняття
з балансу
приватизованого
майнаПовідомляємо, що
26.04.04 між Фондом дер-
жавного майна України та
ТОВ «Стратегічна фінан-
сова група «ТІКО» укладе-
но договір купівлі-продажу
державного майна — не-
житлове приміщення № 1
(літ.А), загальною площею242, 2 кв. м, що перебуває
на балансі Державного ко-
мітету телебачення і радіо-
мовлення України, розта-
шоване за адресою: Київ,
вул. Хрещатик/Прорізна,
28/2.Згідно з п.1 ст. 22 За-
кону України «Про прива-
тизацію невеликих держав-
них підприємств (малу прива-
тизацію) право володін-
ня, користування та розпо-
рядження об'єктом прива-
тизації переходить до по-
купця з моменту нотаріаль-
ного посвідчення договору
купівлі-продажу. Таким
чином з 26.04.04 власни-
ком зазначеного вище
об'єкта є ТОВ «Стратегіч-
на фінансова група
«ТІКО».Згідно з п. 33 Положе-
ння (стандарту) бухгал-
терського обліку 7 «Основні
засоби», об'єкт основних
засобів вилучається з ак-
тивів (списується з балан-
су) у разі його вибуття вна-
слідок продажу.На підставі викладено-
го вище вказаний об'єкт
підлягає зняттю з балансу
Державного комітету теле-
бачення і радіомовлення
України.Заступник
голови Фонду
Л.КАЛІНЧЕНКО

Резонанс

Голові Всеукраїнської громадської патріотичної
організації «Український вибір» ЩОКІНУ Г.В.Президенту Антинаклепницької
ліги України СЕНЧЕНКУ М.І.Голові Федерації патріотичних
видань України ЯРЕМЕНКУ В.В.Верховному отаману Азовсько-Чорноморського
козацького Війська КАЛЕНИКУ В.Гетьману Всеукраїнської організації «Звичайна
громада українських козаків» ПЕТРЕНКУ С.Отаману Подільського полку Характерного
козацтва України КУРОВСЬКОМУ В.На ваш лист від 16 лю-
того 2005 р. № 4 щодо
оприлюднення через за-
соби масової інформації
програми дій членів Кабі-
нету Міністрів України по-
відомляємо, що зазначена
пропозиція знайшла від-
ображення у проекті по-
станови Кабінету Міністрів
України «Про заходи з ви-
конання Програми діяль-
ності Кабінету МіністрівУкраїни «Назустріч людям»
у 2005 році».Ухвалену постанову
буде оприлюднено у га-
зеті «Урядовий кур'єр» та на
Урядовому порталі
(www.kmu.gov.ua).Заступник Міністра
Кабінету Міністрів
України
Іван РАТУШНЯКНІХТО НЕ МОЖЕ ДИКТУВАТИ
УКРАЇНЦЯМ СВОЮ ВОЛЮ!

ЗАЯВА

Федерації патріотичних видань України

Міністру юстиції
України
Роману ЗВАРИЧУДеякі антиукраїнські
громадські і політичні
організації в Україні, зок-
рема Антифашистський
комітет України, Всеу-
країнський єврейський
конгрес та інші єврейські
сіоністичні організації
хочуть поставити перед
Мін'юстом вимогу про
скасування реєстрації
Української Консерва-тивної партії. На думку
виконавчого директора
Всеукраїнського єврей-
ського конгресу Едуарда
Долинського, поява на
політичній мапі України
УКП, яка сповідує «пріоритет
одного етносу», закликає до повернення у
паспорти п'ятої графі і в
чий програмі є гасло
«Чия мова — того й дер-
жава», — не є ознакою
демократії.ФПВУ заявляє, що
цілком поділяє засади ук-раїнської Консервативної
партії, оскільки вони за-
хищають суть і ідеї ти-
тульної нації України та
сповідують думку корін-
ного народу.ФПВУ засуджує поту-
ги названих антиукраїн-
ських організацій, які
тільки шкодять гармоній-
ному розвитку нашого
суспільства і, продукуючи
всі свої видання росій-
ською мовою, на прак-
тиці здійснюють гасло
«Чия мова — того й дер-НЕ ПРИНИЖУЙТЕ ГІДНІСТЬ
ЕТНІЧНИХ УКРАЇНЦІВ!Відкрите звернення до директора
Федерального бюро розслідувань
Сполучених Штатів АмерикиДиректорів
Федерального бюро
розслідувань США,
Вашингтон,
Федеральний округ
Колумбія

На офіційному сайті

Федерального бюро роз-
слідувань США у розділі
«Розшукується ФБР» роз-
міщено інформацію
щодо розшуку громадя-
нина Росії Семіона Мо-
гілевича. У графі «націо-
нальність» цього злочин-ця вказано, що він украї-
нець, проте це не так,
адже національність в
Україні визначається не
за місцем народження, а
за етнічною належністю
батьків. Етнічно Семіон
Могілевич — єврей.Оскільки офіційний
сайт ФБР вільний для до-
ступу усім користувачам
інтернету, а помилка у
факті належності злочин-
ця Семіона Могілевича до
української національ-
ності відверто принижує
гідність етнічних украї-
нців. Тож вимагаємо
негайно замінити інфор-
мацію на сайті ФБР на
правдливу.В.КОРОТКІН,
генеральний дирек-
тор Всеукраїнської
громадської
організації
«Антинаклепницька
ліга України»

Гостра тема

Не секрет, що призначення суперподозного Геннадія Москаля заступником міністра внутрішніх справ вважається чи не найскандальнішим кадровим прорахунком нової влади. Бо якщо керуватися правовими нормами цивілізованого суспільства, до якого так прагне команда Віктора Ющенка, то колишнього голову Держкомнацу треба було не просто вигнати з ганьбою, а й негайно розпочати щодо нього найрипильніше судове розслідування. Нагадаємо лише деякі факти злочинної діяльності Г.Москаля:

— фактично перетворив Держкомнац на структуру іноземної держави в уряді України, оскільки головним своїм завданням вважав лобювання інтересів Ізраїлю та міжнародних сіоністсько-нацистських структур;

— цілком можливо, що, крім відвертого виконання відповідних замовлень того ж ізраїльського посольства, конфіденційно співпрацював з відповідними спецслужбами Ізраїлю;

— виконував найбруднішу роботу з боротьби з антикучмівською політичною опозицією. Найвідомішою провокацією, яку влаштував Москаль, є судове переслідування незалежних ЗМІ: газет «Сільські вісті», «Персонал Плюс»; і журналу «Персонал»;

— цинічно розтринкував бюджетні кошти, фінансуючи, зазвичай у незаконний спосіб, певні юдо-нацистські структури в Україні (передусім «Всеукраїнський єврейський конгрес» Рабиновича), пов'язані зі світовим юдо-нацистським рухом;

— порушував законодавство, шантажуючи національно-культурні товариства нацменшин в Україні, шляхом їх до голошування на виборах на користь провладного кандидата;

— фактично заваляв роботу Держкомнацу України, перетворивши нашу державу на відстійник негаламантичних емігрантських потоків і поле діяльності міжнародних кримінальних структур з торгівлі людьми і наркотиками.

Погодьтеся, і цього достатньо, щоб не просто ініціювати слідство, а й ізолювати Г.Москаля як підозрюваного в державних злочинах.

Проте його не лише

повернули до міліцейської служби, а й зробили заступником міністра внутрішніх справ. Представник соціалістів в уряді Юрій Луценко на логічне запитання, чим він керувався у призначенні своїм замом особи, від якої він сам, і його партія стільки натерпілися останніми роками, відповів: «Для мене головне — професіоналізм цієї людини». Очевидно, мав на увазі невідомі широкому загалу міліцейські таланти Г.Москаля.

Ну що ж, настав час детальніше розповісти і про цей бік діяльності вірного слуги Кучми. Днями на інтернет-сайті

частини затриманих і з документами, і з місцем проживання все було гаразд. Однак «пов'язали». Запхали в автобуси — і все!

Пізніше встановили, що працівники обласної міліції привезли затриманих у порт, завантажили ними якусь непристосовану посудину, і та під охороною попливла вниз до Дніпру до Нікополя. І ось тут увага! — завантажили 150 людей, а в Нікополі розслідування карателів в міліцейській формі пояснили, що оті півтора десятки, через які цифра не зійшлася, ЧОМУСЬ по-

домні, були психічно хворі, а були й звичайні громадяни, чий вигляд «чому» не сподобався помічникам генерала Москаля. А може, з кимось елементарно звели свої рахунки? Там, де не діє закон, можливо все.

Даруйте за цинізм, але захвати кінці у воду не вдалося. У психічно хворих, звісно, були родичі. І в тих, які мали при собі і документи, і прописку — теж. Довелося розпочати кримінальну справу проти генерала Москаля і його «зондеркоманди». Керував розслідуванням тодішній обласний прокурор пан Шуба. І що? Справу делікатно спустили на гальмах. Спочатку переквалі-

став губернатором Закарпаття. Там його таланти вельми згодилися, бо за короткий строк він перетворив затишний, красивий край у потужний кримінально-олігархічний анклаву і особисто вочину лідерів СДПУ(О).

А тепер зважте ще одну надзвичайно цікаву для майбутнього слідства обставину. Геннадій Москаль і в Закарпатті зразково виконав завдання «тата». Область не лише перетворилася на кримінальні верота України, а й стала своєрідним полігоном розробки і впровадження технологій фальсифікації виборів. Нагадаємо, навесні 2002 року об'єд-

І нарешті, чи була нікопольська трагедія чимось винятковим? Чи не треба негайно перевірити справи про деякі «таємничі» зникнення українських громадян, які в той чи інший спосіб були незрозуміли для кучмівської влади? Скажімо, в тому ж Дніпропетровську недавно абсолютно випадково з'ясувалося, що троє офіцерів міліції викрадали неповнолітніх дівчаток і через російських посередників продавали їх на Захід звородним педофілам. По суті, відправляли на смерть, оскільки цих нещасних дітей після певного періоду сексуальної експлуатації просто знищують, аби не залишалися свідки. Безпосереднім керівником банди був офіцер міліції з відділу у справах неповнолітніх (!!!), але, що характерно, як і в історії з отими 150 нацбанджми, всі заяви батьків про зникнення їхніх доньок міліція та прокуратура ЗАКРИВАЛИ БЕЗ РОЗГЛЯДУ. «Чудових» наступників залишило по собі в Дніпропетровську генерал Москаль!

Є у цих справах ще один вельми і вельми неприємний аспект. Генерал Москаль не раз похвалювався, що він чимало зробив для зміцнення стратегічного партнерства між Україною та Ізраїлем. Та ось небажаним подробиці цього партнерства останнім часом почали несвідомо виривати на поверхню. Виявляється, найтісніше співробітництво по лінії Україна — Ізраїль існує між кримінальними кланами. І то у найнепривабливіших формах злочинності: сексуальне рабство, наркотики, банківські афери.

То що ж чекає міністр Юрій Луценко? Доки його зама генерала Москаля прислелює виведуть з власного кабінету в наручниках? Однак так можна і самому міністру дочекатися до звинувачень у службовому нехлюйстві. Бо які ще «професійні якості» Г.Москаля переважать усі скоєні ним злочини?

Хоча, можливо, когось так хочеться якомога швидше вскопити у поїзд «Україна — Європа», що він воліє не помічати певних прикрих реалій.

Валерій ЛАПІКУРА,
Наталя ЛАПІКУРА
За матеріалами
інтернет-сайту
Антинакляницької
ліги України
www.mignews.org.ua

«ЗОНДЕРКОМАНДА» МОСКАЛЯ ВБИВАЛА УКРАЇНЦІВ?

Vlasti.net з'явився приголомшлива інформація про одну старанно приховану кучмівським режимом історію, датовану березнем 2001 року.

Отже, саме тоді до Дніпропетровська мав прибути з візитом Леонід Кучма. Зрозуміло, то була не проста службова поїздка керівника держави до одного з регіонів України. Дніпропетровськ уже тоді чітко окреслювався, як фактично друга столиця України, центр олігархічного кучмівсько-пінчківського клану. З усіма наслідками. Тому обласним чиновникам передали розпорядження: «тата» прийняти за найвищим розрядом, і головне — щоб ніхто зайвий очі не мого-ліво.

Мовою великого друга Леоніда Кучми — полковника Путіна — таке записується: «провести зачитку». Цю каральну й, до речі, стовідсотково протизаконну операцію розробив і очолив тодішній головний міліціонер області генерал Геннадій Москаль. За його розпорядженням було, знову ж таки в порушення закону (саме цей факт мусили визнати згодом представники прокуратури), затримано 150 жителів Дніпропетровська. Офіційно це називалося облавою на банджів. Та ось дивний поворот справи — у

мерли дорогою. І їх довели до ВІКИНУТИ У ДНІПРО. Звісно, актів ніхто й не думав складати.

Однак це був лише початок трагедії. Вчитайтесь уважно у цю цитату: «По прибутті в Нікополь затриманими групами по 10 — 12 чоловік під конвоем невідомої фізичних осіб, озброєних автоматами, відправляли кудись у степ». Це були ці «невстановлені фізичні особи», та ще й озброєні автоматами, і досі невідомо. Чому їм без усяких розписок віддали з рук міліціонерів 136 незаконно затриманих громадян — теж таємниця. А ось для чого їх відправляли до степу? Вони по 10 — 12 чоловік, зрозуміло. Саме так гітлерівські і сталінські зондеркоманди виводили на розстріл свої жертви. Ось навіщо автоматами. Адже для звичайного транспортування банджів подали від олігархічної столиці до степу було кілька міліціонерів, озброєних звичайнісінькими гумовими «демократизаторами». А тут — «особи, озброєні автоматами». Чистісінькі тобто Ченя.

Що ж то були за люди, яких частково втопили в Дніпрі, частково відновлювали у степу? Журналісти сайту Vlasti.net стверджують, що були серед них класичні банджіві, семі без-

фікували. Як ви вважаєте, на яку статтю? Ні, навіть не на дрібне хуліганство. Кількох рядових працівників міліції звинуватили у «неправомірному затриманні». А потім взагалі закрили справу. Ось така, нагадуємо, версія сайту Vlasti.net. Наскільки вона відповідає дійсності, може встановити лише професійне, об'єктивне слідство. Припускаємо, що наші колеги з жанру журналістського розслідування залетіли в жанр страшилок — це щодо тих затриманих, яких начебто розстріляли в степу. Може бути, що їх і не розстріляли: так просто, полякали, давши пару автоматних черг над головами, а якщо когось відпереляку греч уховит, то хто йому винен? Однак все одно — залишаються ті 14 таємничо померлих дорогою від Дніпропетровська до Нікополя. І нарешті — навіть якщо йдеться «лише» про неправомірне затримання не одного чи двох підозрілих перехожих, а півтори сотні громадян, то це вже серйозні підстави, аби негайно вигнати з міліції всіх причетних. Проте і цього не було зроблено.

Що було далі? Прокурор Шуба залишився на своєму місці. Кажуть, і досі керує обласною прокуратурою. А генерал Москаль отримав підвищення —

нані соціаль-демократи поклали контрольний бар'єр на парламентських виборах виключно завдяки мало не стовідсотковій перемозі в одній-єдиній області — Закарпатській. А як віддячили генералові Москалю? Кажуть, обіцяли портфель міністра внутрішніх справ. Однак, несподівано для всіх кинули на Держкомнац. Пониження? Як сказати... Можливо, саме підвищення, якщо врахувати ту зловісну трансформацію, яку проробив Геннадій Москаль із цих скромним відомством.

Об'єктивне розслідування нікопольської трагедії, на нашу думку, дасть змогу подивитися під новим кутком зору і на справу Гонгадзе. Пригадайте — журналіст зник восени 2000 року. Затримання у Дніпропетровську ста п'ятдесяти бездомних відбулося лише через кілька місяців потому, у березні 2001. Тобто, всупереч масовим протестам української політичної опозиції та міжнародної громадськості, вбивство незрозумілих для Кучми людей було поставлене на потік. Звідки така похитливість власної безкарності? Хто розпорядився закрити кримінальну справу, а головне винуватця ще й відзначити підвищенням по службі?

А тим часом

ЗАСТУПНИКА МІНІСТРА КАТАЄ КОНТРАБАНДИСТ?

Російське видання Компропат.РУ оприлюднило інформацію про те, що водій нинішнього заступника міністра внутрішніх справ Г.Москаля О.Мусіч системно займався контрабандним везенням до України дорогих іномарок.

Торік 17 листопада в кузові вантажівки, що перетинала кордон у пункті пропуску «Шегіні», було виявлено не задекларований автомобіль «Лексус-40». Як згодом з'ясувалося слідство, це була не перша іномарка, незаконно ввезена до України, а згодом легалізована в органах ДАІ за безпосеред-

нього сприяння водія заступника міністра внутрішніх справ.

Під час досудового розгляду справи виявилось, що киянин О.Ковальов придбав «Лексус» в Німеччині для пенсіонерки Н.Новак 1927 року народження. Утім, як засвідчила донька останньої, іномарка призначалася для сина в.о. начальника Національного центрального бюро Інтерполу К.Куликова. За твердженням інших свідків, Куликов звернувся до них з проханням допомогти розмитити авто. Офіційно це обійшлося б у 37 тисяч євро, а неофіційно — 22 тисячі доларів. Останню суму зго-

дом і отримав водій Москаля.

Через певний час після затримання автомобіля Куликов і Ковальов зустрілися з Мусічем в одному зі столичних кафе, де останній написав розписку про отримання суми за реєстрацію іномарки. Згодом «Лексус» був зареєстрований у столичному управлінні ДАІ.

Тож виникає цілком резонне запитання: як «суперпрофесіонал» правоохоронець, за сумісництвом заступник міністра внутрішніх справ Г.Москаль міг не помітити обо-рудки свого водія? І чи не було передбачено у цій справі його частку?

Овва!

ДЛЯ ОЛІГАРХІВ ЛЮДИ — «БІОМАСА»?

Публічно репетуючи про те, що підвищення тарифів на перевезення «Укразлізницею» боляче вдається по пересичених українцях, у приватних розмовах ці скоробогатыки «співають» зовсім інше.

«Я розмовляла з одним олігархом, і він мені повідомив: якщо уряд не повернеться до старих тарифів, то вони нагонять у Київ стільки біомаси, звернуть увагу на це слово! — скільки треба, щоб поставити уряд на місце!», — розповіла на прес-конференції Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко.

За її словами, «внаслідок роботи Кучми п'ятим родинам належить уся металургійна галузь. Там прекрасно прилаштувалися брати і ті, хто регу-

лярно заохочував президента України». На несплаті податків вони заробили мільярди статки. Проте журувати їм уже не доведеться. Як повідомля-

ла Прем'єр, перевіряти усі зовнішньоекономічні контракти на всіх металургійних підприємствах, зокрема на тих, які виробляють залізну руду.

Щойно з друку

СУТНІСТЬ ТАЛМУДИЗМУ — ЗНЕВАГА ДО НЕЮДЕЇВ

Недавно у видавництві Міжрегіональної Академії управління персоналом з'явилася цікаве видання — «Єврейська історія, єврейська релігія: тягар трьох тисяч років» Ізраеля Шаха. Книжка є продовженням політичної діяльності єврейського професора Ізраеля Шаха, який більшу частину свого життя присвятив боротьбі з расизмом і шовінізмом. Це видання, яке вперше побачило світ 1994 року англійською мовою, всебічно розкриває причини

неприйняття і гострої критики І.Шахом ідеологічних основ Ізраїлю.

Автор аналізує традиції єврейської громади і розкриває расистську сутність талмудизму, переконливо доводить, що основою дискримінації палестинців є головні ідеї юдаїзму, зокрема — ненависть і зневага до неюдеїв.

Це видання можна замовити за телефоном (044) — 265-68-78

ХАБАДНИКИ РОЗМНОЖУЮТЬСЯ В УКРАЇНІ

«Любавицькі ребе є вождями Хабада — ультраортодоксальної юдо-нацистської секти в хасидизмі, яка побудована за клановим принципом»

Е. Ходос, голова юдейської громади ліберального спрямування (Харків): «Єврейський синдром-3». — К. — 2000. — С. 22

РАБИНИ — ПРЕДСТАВНИКИ ФЕДЕРАЦІЇ ЮДЕЙСЬКИХ РЕЛІГІЙНИХ ГРОМАД

Головний рабин Дніпропетровського регіону Шмуель Камінецький;
Головний рабин Дніпродзержинська Леві Стамблер;
Головний рабин Кіровограда Дан Закута;
Головний рабин Кривого Рогу Лірон Едрі;
Головний рабин Донбасу Пінхас Вишечкий;
Головний рабин Житомирського регіону Шлоймо Вільгельм;
Головний рабин Білої Церкви Меїр Ольтсберг;
Головний рабин Івано-Франківського регіону Моше Колесник;
Головний рабин Коростеня Арон Бергер;
Головний рабин Чернівецького регіону Ноах Кофманський;

Головний рабин Хмельницького регіону Єшуа Раскін;
Головний рабин Запорізького регіону Нохум Ерентрой;
Головний рабин Мелітополя Єлігу Кремер;
Головний рабин Кременчуцького регіону Шломо Саламон;
Головний рабин Полтави Йосип Сегал;
Головний рабин Кримського регіону Іцхак Ліпшиц;
Головний рабин Луганського регіону Шолом Гопін;
Головний рабин Миколаївського регіону Шолом Готліб;
Головний рабин Одеси й Південної України Авроом Вольф;
Головний рабин Білгород-Дністровського регіону Фішел Чисельницький;
Головний рабин Харківського регіону Мойше Московіч;
Головний рабин Херсонського регіону Йосип Вольф;
Головний рабин Чернігівського регіону Яків Музикант;
Голова Ради Федерації Рабин Меїр Стамблер.

Актуально

СИСТЕМА, ЗВ'ЯЗКИ, СТРУКТУРА Й ЧИСЕЛЬНІСТЬ СІОНІСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ*

Загальне уявлення про систему й зв'язки організацій міжнародного сіонізму можна скласти, ознайомившись зі схемами й таблицями, які розкривають принципіву структуру міжнародного сіонізму, сконструйовану за системою окремих блоків, які діють автономно за сигналом з центру, або в тій або іншій комбінації з іншими блоками.

На основі вивчення фактичного матеріалу ми виділили основні групи або блоки (див. схему 1), які становлять єдину систему сіонізму (докладніше див. схему 2).

Загальну чисельність членів усіх сіоністських організацій, за даними різних джерел, можна визначити лише орієнтовно з такою або іншою мірою наближення до реального стану речей. У США чисельність членів сіоністських організацій

визначається від 200 тис. осіб до 3–4 млн осіб. На нашу думку, справжня чисельність цих організацій може бути визначена в межах не більш як 1 млн осіб. Однак у сіоністських акціях бере участь багато неорганізованих громадян єврейського походження.

У Західній Європі сіоністські організації налічують у цілому також не більш як 600–700 тис. членів. Тут також варто визнати реальнішу цифру в 300–400 тис. осіб.

Однак можливості активної політичної діяльності сіонізму пов'язані зовсім не з чисельністю його організацій, а з розгалуженістю сіоністської системи, а також величезними, практично необмеженими фінансами, які надає сіоністський монополістичний капітал.

Є. ЄВСЕЄВ
Москва

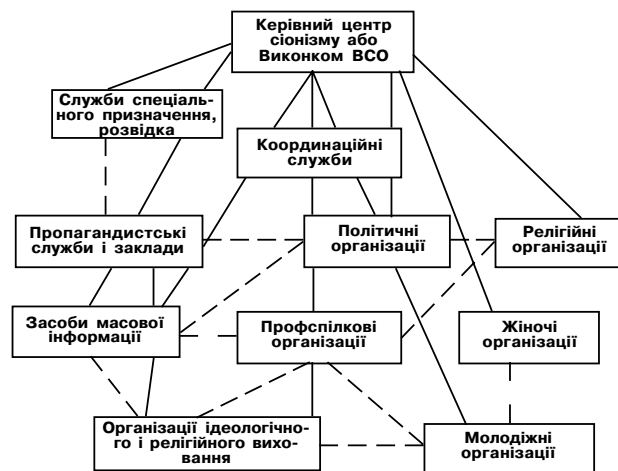

Схема 1. Основні блоки організаційної системи сіонізму

*Є.С. Євсєєв. «Сіонізм в системі антикомунізму». — М., 2003. — 504 с.

(Продовження теми на 6–7 стор.)

Резонанс

Президенту Міжнародної Кадрової Академії Г.В.ЩОКІНУ

Шановний Георгію Васильовичу!
Ваш лист щодо розслідування діяльності в Україні В.Рабиновича розглянуто й надіслано для відповідного реагування на МВС України та Служби безпеки України, які поінформують Вас про прийняті рішення.

З повагою
Перший заступник Державного секретаря України І.ВАСЮНИК

З інших видань

ЄВРЕЙСЬКИЙ ТЕРОР

У Західній Європі, незважаючи на дикі, суто фашистські переслідування єврейськими расистами, продовжує існувати співзвучність істориків, яких називають «ревізіоністами». Ці історики переконливо довели: розмови про масові вбивства євреїв у газових камерах німецьких концетраційних таборів — брехня. Нині за такі твердження вже близько 50 істориків-ревізіоністів засуджено європейськими судами до тюремного ув'язнення.

Що цим історикам доводиться терпіти, стисло описав у передмові до

своєї книжки один з ревізіоністів Річард Гарвуд: «Сіоністи не можуть спростувати наукову основу цих досліджень, тому вдаються до випробуваної тактики політичного тиску й залякування людей, втягнених у це. Вони навіть не зупинилися перед тактикою терору. Марсель Дюпра, який розповсюджував цю книжку у Франції, був убитий бомбою, закладеною у його машину, після чого єврейські організації зробили заяву для преси, де схвалювали це вбивство і попереджали інших про наслідки спроб проаналізувати той період

історії.

Е. Цунделю посилали бомби поштою. Бомбу підірвали біля його будинку, потім будинок підпалили. Будинок швейцарського історика Югена Графа спалили, як і будинок шведського дослідника, який мешкав у Данії. Книжковий склад американської організації, що об'єднує кілька дослідників, також спалили. Французького історика, професора Р.Форісона, який займається цими проблемами, було жорстоко побито, і лише втручання людей, які тоді були поблизу, врятувало йому життя.

У Франції, Німеччині, Австрії, Португалії, Данії, Голландії, Швейцарії ухвалено закони, які передбачають покарання за будь-які спроби заперечити факт вбивства гітлерівською Німеччиною шести мільйонів євреїв.

Німецького інженера Гермара Рудольфа, який провів наукове дослідження про можливість вбивства людей в Освенцімі, представленою як газова камера, засуджено на 18 місяців позбавлення волі! І це незважаючи на відсутність у його доповіді жодної заяви політичного змісту!

З книжки Юрія Мухіна «Таємниці єврейських расистів»

За матеріалами часопису «За вільну Україну Плюс»

Ну й ну!

ЧИ Є НА МАРСІ... АНТИСІОНІСТИ?

Схоже, пройшовшись земною кулею, сіоністи незабаром почнуть освоювати у пошуках своїх ворогів і небесний простір. Утім, це було б смішно, якби не було так сумно.

Скажімо, несподівано для себе викладачі кафедри Близькосхідних досліджень Колумбійського уні-

верситету виявили, що вони... антисіоністи. Точніше, ім у цьому допомогли певні кола, які звинуватили викладачів: мовляв, ті ображали і провокували єврейських студентів на своїх лекціях. Наразі комісія, яка розглядала цю справу, визнала лише одну скаргу — на професора

Джозефа Моссада, який начебто вимагав від єврейського студента звільнити аудиторію, якщо той не визнає, що ізраїльтяни влаштовують криваві побиєння на палестинських територіях. Однак професор відкидає всі звинувачення і не визнає законності комісії, яка розсліду-

вала його поведінку.

Учасники невеличкої маніфестації студентів і викладачів біля бібліотеки юридичного факультету стверджують, що цей вищий навчальний заклад став об'єктом нападків певних сил, які хочуть, аби наукові співробітники припинили критику Ізраїлю.

Не в останню чергу це пов'язано і з подіями на Близькому Сході, зокрема зі щорічним зменшенням кількості американських студентів, які відвідують Ізраїль.

На думку викладача англійської мови Барнарда-коледжа Башира Абу-Манеха, скандал в університеті влаштувала невеличка купка студентів-сіоністів, яким вдалося якимось чи-

ном здійснити таку бурю.

Професор антропології з факультету Близькосхідних і азійських мов та культур Ной Радун заявив: «Якщо ще якісь факультети звинуватять в антисіонізмі, то дозвольте мені бути серед них, щоб заявити: я — теж антисіоніст».

За матеріалами Jewish News

Координаційна рада
єврейських організацій

ПРИПИНІТИ ЗЛОЧИННІ ДІЇ ОРГАНІЗОВАНОГО ЄВРЕЙСТВА

Президентіві
України
В.А.ЮЩЕНКУ

Голові Верховної
Ради України
В.М.ЛИТВИНУ

Голові Верховного
Суду України
В.Т.МАЛЯРЕНКУ

За часів кучмівського режиму польський журнал Wprost назвав найбагатших людей розореної України: сам **Л. Кучма**, його зять **В.Пінчук**, голова його адміністрації **В.Медведчук**, «права рука В. Медведчука» — **Г.Суркіс**, партнер **В.Пінчука** — **Р.Ахметов**, голова всеукраїнського єврейського конгресу **В.Рабинович** та деякі інші (див. напр.: «Независимая газета» — 2003. — 24 вересня). Іншими словами, злочинний кучмизм тримався на сучасній єврейській оточенні, де, крім названих, помітну роль відігравали також **Д.Табачник**, **Ян Табачник**, **Ю.Звягільський** та інші євреї, які, як повідомляли ЗМІ, теж мають величезні статки на тлі зuboження українського населення (наприклад, акордеоніст **Ян Табачник**, за повідомленням відомої преси України М. Томенка, якийсь чином придбав 8 га (!) київської землі для будівництва якогось центру свого маловідомого імені). Як зазначає голова єврейської громади ліберального спрямування **Е. Ходос** (Харків), американські долари у вигляді злочинного «чорного налу» спрямовувалися на сучасних єврейських скоробатків через синагоги, де нині заправляють американські та ізраїльські рабини на чолі **Я. дов Блайха**, **М.Московича**, **А.Сманна**. Саме таким злочинним шляхом перетворилися на олігархів харківські євреї **О.Фельдман** і **А.Гіршфельд** — нинішні депутати Верховної Ради України (див. напр.: **Ходос** **Е.** Єврейський удар. — Харків, 2003).

Таким чином, багаторічне руйнування України і зuboження всього українського народу супроводжувалося одночасним і неймовірним збагаченням багатьох євреїв, які відповідалі разом з **Л. Кучмою** у встановленні антинародного, україножерського і відверто злочинного режиму. Тобто вкотре маємо справу з реальною змовою зі знищення титульної, державотворчої нації України та пограбування її національних багатств. Таке масштабне пограбування, протягом якого українське населення зменшилося більш як на 4 млн (!) осіб, вказує на його свідому та планомірну організацію.

Справді, в сучасній Україні жодна національна меншина (навіть найбільша російська) не має такої величезної кількості етнічних (тобто расово-націоналістичних) організацій як єврейська: 500 національних та релігійних єврейських організацій, 236 єврейських громад, більше як 60 культових споруд, понад 40 періодичних видань (разом з п'ятьма телевізійними програмами), релігійні та національні фонди (див., напр.: «День». — 2002. №37). Крім того, за повідомлен-

нями багатьох ЗМІ, загальноукраїнські телеканали належать також євреям: «1+1» — **О.Роднянському**, «Інтер», ТЕТ — **Г.Суркісу** та **В.Медведчуку**, «СТБ», «Новий», «ICTV» — **В.Пінчуку**, «Гравіс» і частина ефіру УТ-1 — **В.Рабиновичу**. Додайте сюди сотні газет, журналів, радіохвиль, які також належать єврейським олігархам, і стане зрозуміло, що майже весь інформаційний простір незалежної держави Україна окуповано організованою єврейською групою. Те саме відбувається у фінансово-банківській системі, великому бізнесі та соціально-культурній сфері, де, за висловом М. Томенка, «співають не українські артисти, а табачники і кобзони».

Головні структури організованого єврейства

Названі численні расово-релігійно-етнічні єврейські організації об'єднуються та скеровуються на загальнодержавному рівні відповідними надструктурами, які, своєю чергою, координуються Євразійськими і Європейськими єврейськими та сіоністськими конгресами, а останні — Всесвітніми єврейськими та сіоністськими організаціями (див. схему, укладену вчепиш-дослідником сіонізму **С.С.Севеєм**. — М., 2003. — 504 с.). До загальноукраїнських єврейських структур належать, зокрема, такі:

— **Єврейська конфедерація України**, співголовами якої є народний депутат **Ю.Звягільський** та голова правління **С.Максимов**. Звягільський відомий тим, що під час виконання ним обов'язків українського прем'єр-міністра вкрав у нашої держави 300 млн доларів (!) і вивіз їх на свою історичну батьківщину, де вони безслідно зникли (див. напр.: **Прохоров** **Д.П.** Спецслужби Ізраїля. — СПб., 2002. — С.191), а **С.Максимов** вважається одним з поліпичків відомого всьому світу єврейського злочинця **С.Могилевича** (див.: «Українська газета плюс». — 2005. — № 2). До керівництва цієї єврейської конфедерації належать: рабин **Я. дов Блайх**, нардеп **М.Гурвіц**, голова ВР Криму **Б.Дейч**, господар телеканалу «1+1» **О.Роднянський**, сіоніст **І.Зісельс**, єврейський діяч **Л.Левітас**, зять **Кучми** **В.Пінчук**, «права рука Медведчука» **Г.Суркіс** та інші;

— **воєнізована єврейська організація «Бейтар»**, яка існує при названій вище Єврейській конфедерації України і члени якої повинні створювати «ядра НАХАЛЯ» — підрозділи ізраїльської (!) армії. «Бейтар» входить до національно-ізраїльської військової організації СЕЦЕЛ разом з так званими ревізіоністами — членами терористичного ізраїльського руху, які діють «методами насильства і збройної боротьби». Утворені ізраїльськими «ядер НАХАЛЯ», призначені діяти в «тилу супротивника», бере також участь єврейська організація

«Шомер Ацаір» («Молодий страж»), однією з головних течій якої є національний фанатизм — сіонізм, що не визнає жодних компромісів» (див.: «Інструкція для вождя в зимних лагерьх в СНГ». — Изд-во Єврейського агентства «Сохнут», 1997. — С. 120, 129, 183, 194, 195);

— **Сіоністська федерація України та Асоціація єврейських громад (ВАД)**, очолювані **І.Зісельсом** — членом Всесвітнього сіоністського організації, Всесвітнього, Євразійського та Європейського єврейських конгресів. Зісельс відомий впертим любов'ям питання реституції (повернення) кошичної єврейської (?) власності в Україні, єврейській державі Ізраїль, як її «наступники». Тобто йдеться про зраду національних інтересів України, що має розглядатися як державний злочин. Крім того, Зісельс звинувачується (навіть в ізраїльській пресі) в організації на території колишніх радянських республік (передусім в Україні) так званих єврейських центрів, які свідомо, шахрайськими методами пограбували «сотні єврейських сімей», що від'їжджали до Ізраїлю (див.: **Jewishnews.com**. Від 20.08.2003);

— **Всеукраїнський єврейський конгрес**, який очолює відомий кримінальний злочинець з двома діагнозами клінічної шизофренії **В.Рабинович**. Цього брудного діла вітчизняні та закордонні ЗМІ звинувачують у замовних вбивствах, тиснях зв'язках з міжнародною єврейською мафією, торгівлі наркотиками і зброєю, організації через підконтрольні ЗМІ пропаганди ксенофобії, війни, насильства, ненависті, розпущення, наклепництва та дифамції. Заступником Рабиновича є нинішній міністр транспорту і зв'язку України **Є.Червоchenko**, проти якого за зловживання під час його керівництва Держкомрезервом України також було порушено кримінальну справу. Поліпички Рабиновича — заступник міністра внутрішніх справ **Г.Москаль** і виконує обов'язки голови Держкомзакону України **В.Воронін**. Саме ці «діячі» разом з **В.Медведчуком**, **Д.Табачником**, **В.Пінчуком**, **О.Фельдманом**, **І.Саприкіном** спровокували доводилися судово переслідування наймасовішої української газети «Сільські вісті» (див.: **Щокін** **Г.** За кого ж голосувати? Спроба відвертої відповіді. — К., 2004);

— до названого «конгресу» кримінального злочинця **Рабиновича** входить Єврейський фонд колишнього харківського таксиста і нинішнього олігарха, нардепа **О.Фельдмана**. Конгрес ідейських релігійних громад (**рабин Асман**), а також єврейська масонська ложа «Бнай-Брит» і її «мама» — Антидифамційна ліга (**Левітас** та **Найман**). «Бнай-Брит» — міжнародна єврейсько-масонська організація, тісно пов'язана з міжнародним сіонізмом (юдо-нацизмом — див. напр.: **Платонов** **О.** Тайна історія масонства. — М., 2000; **Ходос** **Е.** Єврейський синдром. — Харків, 2001–2003), а АДЛ, за висловом єврейсько-а-

риканського вченого **А.Лілієнтала**, — «єврейський гестапо», яке цілеспрямовано нищить різноманітні методи своїх ідеологічних супротивників, тобто є класичною злочинною організацією (див.: **Lilienthal A.M.** The Zionist Connection II (What Price Peace?) — North American, New Brunswick, New Jersey, 1982).

Таким чином, ми маємо в Україні справу з **організованим єврейством**, яке, використовуючи релігійно-етнічні організації, створило злочинну систему для власного казкового збагачення за рахунок цілеспрямованого зuboження українського населення, що поступово веде до знищення титульної, державотворчої нації, тобто чергового українського геноциду.

Історичні приклади та сучасність

Сучасний стан злочинної діяльності організованого єврейства підтверджений і відомими історичними прикладами, коли:

— у Х ст. Великим князем Київським **Святославом** Хоробрим було знищено іудейську **Хазарію**, яка становила реальну загрозу для самого існування давньоруського етносу через постійну грабіжницько-агресивну політику цього іудейсько-державного утворення;

— у XVII–XVIII ст. відбулися масові народні повстання під керівництвом гетьмана **Б.Хмельницького**, отаманів **І.Гонти** та **М.Залізняка** проти юдопольського гноблення українського селянства, яке також призвело до поступового знищення останнього;

— у XIX ст. уповноважений угорського уряду ірландець **Е.Еган** у своєму відомому Меморандумі назвав головну причину зuboження закарпатських українців-русинів — єврейське засилья, яке поступово призвело до знищення автохтонного населення (див.: **Еган** **Е.** Економічне становище руських селян в Угорщині. Меморандум. — Ужгород, 2001);

— у ХХ ст. владу в царській Росії було захоплено більшовиками, переважно єврейського походження, які організували і свідомо здійснили **голодомори в Україні 1921–23, 1932–33, 1946–47** рр. Це був найбільший за всю історію людства спланований геноцид, в якому безвинно загинуло близько десяти мільйонів українців.

Схоже відбувається і нині, коли дії організованого єврейства, очолюваного (як і більшовиків) переважно злочинцями, призводять до щорічного скорочення українського населення на кілька сотень тисяч людей. Злочинний характер організованого єврейства проглядається не тільки в Україні. Наприклад, єврейські олігархи **Б.Березовський**, **В.Гусинський**, **М.Ходорковський** звинувачуються у розкраданні в особливо великих розмірах національних багатств Росії та причетності, як і **І.Кобзон**, до міжнародної єврейської мафії. А приватизацію, тотальний розпродаж державного майна,

керівництво російською економікою та політикою здійснюють євреї та «полукровки» — **Чубайс**, **Греф**, **Клебанов**, **Вольський**, **Кириєнов**, **Немцов**, **Явлінський**, **Гайдар**, **Фрадков** та інші (див.: **Ю.Нудельман**. — «Советская Россия». — 2002, 20 лютого). Керівники Євразійського єврейського конгресу **О.Машкевича** за кримінальні злочини переслідують британські та бельгійські правоохоронні органи, а одного з керівників Центральної ради євреїв Німеччини **М.Фрідмана** притягують до судової відповідальності за торгівлю наркотиками та організацію проституції (див.: напр.: «Персонал Плюс». — 2004. — № 30). Недавно повідомлялося про затримання в Борисполі поліпички лондонського рабина, який виявився наркокур'єром. Іншими словами, керівники організованого єврейства в багатьох країнах світу є насправді кримінальними злочинцями. А це велика небезпека національним інтересам.

Наразі діячі єврейської організації злочинності, якщо їхню злочинну, антисупільну діяльність починають викривати ЗМІ або правоохоронні органи, вдаються до так званої **боротьби з антисемітизмом** (тобто з викриттям махінацій, здійснених представниками організованого єврейства). Приклад — **Рабинович**, **Зісельс**, **Табачник**, **Найман**, **Кацман**, **Блайх**, **Асман**, **Фельдман** та ін. Для переслідування своїх викривачів усі керівники організованого єврейства використовують державну владу, яка під їхнім впливом неминує перетворюється на антинародний злочинний режим. Такий режим, замість жорсткого покарання керівників організації, етнічно-кримінальної спільноти, часто навіть нагороджує їх державними нагородами. Наприклад, **Ю.Звягільський** — Герой України, **В.Медведчук**, **Я.Табачник** — повні кавалери ордена «За заслуги», власниками цього ж кучмівського ордена (чи кількох його ступенів) є **Д.Табачник**, **Є.Червоchenko**, **В.Рабинович** і багато інших представників організованого єврейства, що паплюжить авторитет українських державних нагород.

Вимога конкретних дій

З огляду на зазначене вище та враховуючи величезну небезпеку діяльності в Україні організованого єврейства на чолі з особами, підозрюваними у скоєнні тяжких злочинів, вимагаємо:

1. Доручити Генеральній прокуратурі, Міністерству внутрішніх справ, Службі безпеки України терміново провести розслідування діяльності єврейських релігійно-етнічних організацій і за його результатами, відповідно до чинного законодавства, притягти винуватих до кримінальної відповідальності.

2. Провести найближчим часом парламентське слухання з питань діяльності в Україні організованого єврейства (зокрема з його участі у фальсифікації президентських виборів

2004 року, нагнітання в суспільстві сепаратистських настроїв і розпалювання громадянської війни), а також ухвалити відповідне рішення. Вважаємо за необхідне підготувати та ухвалити Верховною Радою України закон про покарання винуватих в антиукраїнських діях, розпалюванні українофобії та інших злочинах проти українства.

3. Скасувати в установленому порядку укази колишнього президента Кучми про нагородження керівників організованого єврейства державними нагородами України.

Голова ВГПО «Український вибір», президент МАУП і МКА, заслужений працівник освіти України **Г.ЩОКІН**

Президент Академії вищої школи України, Лауреат державної премії в галузі науки та техніки **М.ДРОБНОХОД**

Народний депутат України **О.ТЯГНИБОК**

Президент Всеукраїнської громадської організації «Антинаклепницька ліга України», заслужений діяч науки і техніки України **М.СЕНЧЕНКО**

Народний депутат України **І.СПОДАРЕНКО**

Голова Конфедерації недержавних вищих закладів освіти України, заслужений працівник освіти України **М.ГОЛОВАТИЙ**

Голова Федерації патріотичних видань України, професор **В.ЯРЕМЕНКО**

Генеральний директор Всеукраїнської громадської організації «Антинаклепницька ліга України» **В.КОРОТКІН**

Генеральний директор Міжнародної Кадрової Академії **Л. ОДЕРІЙ**

Президент Всеукраїнської громадської організації «Антинаклепницька ліга України» **Ю.БОНДАР**

Верховний отаман Азовсько-Чорноморського козацького Війська **В.КАЛЕНЯК**

Співголова Київської спілки викладачів вищої школи та науковців України, професор **В.КУЗЬМЕНКО**

Гетьман Всеукраїнської громадської організації «Звизаєва громада українських козаків» **Є.ПЕТРЕНКО**

Президент Всеукраїнської Федерації «Спасу» **О.ПРИТУЛА**

Отаман Подільського полку Характерного Козацтва України **В.КУРОВСЬКИЙ**

Головний редактор газети «За вільну Україну плюс» (Львів) **Б.ЛЮБК**

Головний редактор газети «Українська газета плюс» **І.ОЛЬХОВСЬКИЙ**

Головний редактор газети «Український південь» (Миколаїв) **Ю.ДІДЕНКО**

Заяву підписали понад 100 науковців, громадських і політичних діячів

Сторінки майбутньої книги

Представляємо
автора

Сергій ШЕВЧЕНКО, заступник начальника редакції науково-практичних видань СБУ. Полковник. Член Національної спілки журналістів України. Співавтор книжки «Українські Соловки» (2001). Лауреат Премії СБУ. Переможець у конкурсі професійної майстерності НСЖ України (2004). Відзначений дипломами творчих конкурсів «Срібне перо» Кримської республіканської організації НСЖ України і Всеукраїнського фонду «Журналістська ініціатива»

Незабаром у Києві вийде друком збірник публіцистики одного з дописувачів нашої газети журналіста Сергія Шевченка. Першу частину книжки «Архіпелаг особливого призначення» становитимуть твори «соловечкої» тематики — статті про табірну долю Мирослава Ірчана, Василя Вражливого-Штанька, Гео Шкурупія, Михайла Полоза, Матвія Яворського та деяких інших представників українського Розстріляного Вівторка.

Розсекречені меморандуми, повідомлення, довідки ОГПУ—НКВД — це специфічні історичні джерела. Як член редколегії науково-документального тритомника «Остання адреса. До 60-річчя соловечкої трагедії» С. Шевченко працював у пошукових експедиціях на Півночі Росії, вивчав архівні документи спецслужб, зокрема матеріали оперативної розробки в'язнів Біломирського-Балтійського комбінату (ББК) НКВД СРСР. Не лише в науковій літературі, вважає автор, а й засобами публіцистики в популярній формі важливо донести до широкого загалу те, що відбувалося в тіні радянського суспільства. Те, що сталося в переддвер'ї «великого терору» з людьми, яких лиха доля закинула в табори ГУЛАгу за Медвежу Гору. Головний герой цієї публікації — відомий літератор Мирослав Ірчан.

Комуніст з «УВО»

Рік 1933-й. Арешти творчої інтелігенції за сфабрикованими політичними справами не обминули й часопис «Західна Україна». Його редактор Мирослав Ірчан, відомий драматург, 28 грудня пішов до секретаря ЦК КП(б)У Павла Постишева, пояснив, що видання доведеться закрити, бо вже нема кому працювати (до речі, за два дні до цієї розмови Ірчана арештували в Москві українського режисера й реформатора театру Леся Курбаса). Постишев щойно повернувся з Білокам'яної, був напружений, привітний, запевнив редактора, що обов'язково допоможе. А після аудієнції скажничка, залишивши приміщення, відчув, що хтось бере його за руку і запитує прізвище. Ірчан назвався. Незадовго після запитання «товаришеві» (тогочасно, тепер уже громадянськи) сестри в автомобіль, і «ворог народу» повезли в ГПУ...

«Питання про арешт Ірчана погоджено з ЦК КП(б)У» — зазначено в матеріалах архівної кримінальної справи. Санкції на арешт ніхто з прокурора не запитував.

Новий рік літератор «святкував» у камері. А на допиті 3 січня уже давав свідчення про участь у «контрреволюційній організації». Його звинуватили

у належності до терористської трійки, що готувала замах на Постишева, та в інших абсурдних «злочинах» — таких, як розповсюдження в військових частинах журналу «Західна Україна». Жодними об'єк-

залишався комуністом, тільки хотів, щоб йому дали змогу попрацювати на тій роботі, на якій від нього буде більше користі. До життя в нових умовах пристосовувався, хоча некваліфіковані загальні роботи його обтяжували: надіслав заяву до табірної газети «Перековка», зазначив, що знає редакційну роботу й міг би працювати складачем.

Інформатори повідомляли: «По прибутті Ірчана на командирівку Полагу останній веде тесну дружбу з з/к Курбас, розмовляючи з ним постійно на німецьком для того, щоб отримувати розмови. Ірчан явля-

закрепачений в формі діалогу між ним і з/к Яшуном:

...Яшун: ...Начинаючи з 1927 г. они (большовики. — Авт.) арестовывают и высылают за пределы СССР всех крупных украинских работников государственного масштаба. Для чего это делается? Для того, чтобы будущему украинскому государству не дать руководителей и государственных деятелей. Вы, конечно, не знаете о том плановом, систематическом уничтожении украинской интеллигенции, т. к. Вы видели все другими глазами, но я знаю прекрасно, я работал в центральных организациях, и мне было извест-

ТАЄМНИЦІ ДЖЕРЕЛ ЗА МЕДВЕЖОЮ ГОРОЮ

тивними даними злочинна діяльність, звісна річ, не була підтверджена. Під час слідства Ірчан назве прізвища понад 70 учасників міфичної «Української військової організації» («УВО») й на тому ж допиті додасть ще з півсотні «членів нашої організації, не зачлених арештантами...

Мирослав Ірчан (літературне псевдо Андрія Дмитровича Баб'юка) народився у с. П'ядики (тепер Коломийський район Івано-Франківської області), був членом компартії Західної України, Канади (1923—1929) та радянської України. Редагував селянську газету «Більшовик», працював у школі червоних старшин і редакції часопису «Галицький комуніст». Вийшов на запрошення українських організацій до Канади, редагував там журнали «Робітниця» і «Світ молоді», був співорганізатором філії літературного об'єднання «Гарт» у Вінніпезі. Автор п'єс «Бунтар», «Безробітні», «Дванадцять», «Родина щіткарів», «Товариство «Пшик», «Підземна Галичина», «Отрута», сюжети яких ґрунтуються переважно на реальних фактах. На батьківщину повернувся 1929 року. Трійкою Колегії ГПУ УСРР у лютому 1934-го засуджений до десяти років таборів. Восени 1937-го рішенням особливої трійки за справою, сфабрикованою в місцях позбавлення волі, стані для нього фатальним.

У новій ролі

...Навесні 1934 року в карельських лісах поблизу Вігозера (на трасі «Біломорканал») драматургові дісталася найгірша з ролей у реальній політичній драмі радянської України — роль в'язня. Колишній партієць, опинившись у відрядженні Юж-Губа 1-го табірному пункту 4-го відділення ББК, духом не падав. Зі слів негласного інформатора оперчастини, Ірчан

єсть не простим членом партії «УВО», веде себе дуже обережно, ко всемо відноситься підозріливо і всяке неосторожне лише слово наводить его на сумніви». З повідомлення від 29 серпня 1934 року: «...В быту з/к Ірчан-Бабюк в очень близких отношениях с з/к Курбас, причем разговаривают они всегда единением и подолгу. Оба очень интересуются радиопередачами, особенно из-за границы, и з/к Курбас даже просил помощника начальника по КВЧ (культурно-виховна частина. — Авт.) о том, чтобы им разрешили послушать иностранные радиостанции, а особенно Германию, обещая перевести содержание передач на русский язык».

«Курбас — великая и талантливая личность, — казал у таборі Ірчан про свого співрозмовника. — Таких імен, як Курбас, мало, їх можна перелічити на пальцях». А про власну персону, точніше, про перспективи перебування в ув'язненні, зауважив: «Я не думаю, що мені доведеться сидіти десять років у таборах. Напевно, посиджу років до двох, а потім мене вишлють кудись на Урал або на Кавказ і, звичайно, на Україну вже більше не потраплю».

«Умру від кулі ворогів СРСР»

Оперчастина отримувала інформацію з різних джерел. Як видно з розсекреченого спецзведення від 14 жовтня 1934-го, Ірчан-Бабюк розповів про свої бесіди з в'язнем Михайлом Яшуном. «Причем содержание этих бесед, — зазначено в документі, — для большей точности их, з/к Ирманом были переданы и собственноручно

но, что делается по всей Украине... А что бы Вы сделали на случай войны? Ирман: На случай войны я могу умереть или от советской пули, или от

Мирослав Ірчан

пули врагов СССР — но в одном и другом случае не как враг СССР. Я допускаю, что на случай войны враги советской власти будут уничтожены, расстреляны, а поскольку я по статье считаюсь тоже врагом — может, и меня постигнет такая судьба... А если такого не будет, я умру от пули врагов СССР на фронте, сражаясь в рядах Красной Армии.

Яшун: Я все-таки удивляюсь Вам, Вашей наивности. Я знал много членов партии и на воле, и во время заключения, которые совершенно изменили свои убеждения, хотя между ними были партийцы с 1917—1918 гг. А Вы по сегодня еще хасиды. На воле я некоторое время верил, что будут реформы, что большевистский режим изменится, но потом перестал верить. Сегодняшние мои убеждения оформились у меня окончательно после ареста».

Михайло Яшун (Яшук), уродженець Львівщини, до арешту — старший еко-

номіст Вукопосвіти в Харкові. Трійкою при Колегії ГПУ УСРР у вересні 1933 року засуджений до десяти років таборів, у листопаді 1937-го за рішенням особливої трійки УНКВД Ленінградської області розстріляний у карельському урочищі Сандармох.

Спроби Яшуна провадити в таборі розмови на політичні теми Курбас зазвичай ігнорував — змінював тему бесіди. Деякі в'язні вважали Яшуна провокатором. Він міг, приміром, заявити таке: «СССР — это настоящая единая неделимая матушка Россия, только в это раз хуже старой царской, ибо в царской России не было такого беззакония, террора и уничтожения других национальностей, как в СССР. Советская власть за последние годы, начиная с 1927-го, превратилась в контрреволюционную власть, в сравнении с которой даже контрреволюционные круги на эмиграции — культурные, т. к. большевики — азиатская дичь».

«Не зрозуміли завдань»

У Карелії на табірному пункті № 5 Уніжма 4-го відділення ББК влітку 1934 року перебували Леся Курбас і Мирослав Ірчан. Обох їх тамтешня КВЧ спробувала залучити до клубної роботи. Як зафіксовано в оперативному спецзведенні, «пробив на общих работах в лагерной среде довольно продолжительное время, как Курбас, так и Ирман-Бабюк совершенно не освоились с лагерной массой и при формировании агитбригады не проявили внимания к отбираемому для этой цели контингенту лагерников, в результате чего первая же постановка этих квалифицированных специалистов, устроенная в честь л/пунктского слета, показала, что они не уяснили и не понимают задач лагерной действительности».

У характеристиках в'язні чекісти зазначили: Курбас «активности к общественной жизни не проявлял, замечалась тенденция получать освобождение от работ без достаточных оснований». Производит впечатление человека, имеющего большие знания и способности, но держит себя подчеркнуто выше окружающей его массы. На исправительно-трудовую политику смотрит как на захват человечества и принуждение».

Ірчан, працюючи на загальних роботах, «норму выполнял, но к перевыполнению не стремился. К общественным начинаниям лагерной массы, социальную и ударничеству относился хладнокровно и свысока... Политическое значение и злободневность его произведений для клубных постановок были незначительными... В обращении с лагерниками уживчив и прост».

«Партія знає, що робить»

Першого грудня 1934 року в Ленінграді було вбито партфункціонера Сергія Кірова, з чого, як відомо, скористався Сталін для нагігання і формального виправдання політичного терору в країні. Чекісти збирали інформацію про реагування населення (табірного також) на

надзвичайну подію. Мирослав Ірчан тоді жив у Сеґезі на узбережжі Вігозера. Прибув туди з 5-го таблунтку, працював у клубі і, як видно з архівних документів, спробував зустрітись (вочевидь, не з власної ініціативи) з в'язнями Хамом і Тютюнником. Останній працював помічником директора на лісозаводі.

Микола Хам, уродженець Львівщини, до арешту — науковий співробітник Південного інституту молочного господарства в Харкові. Засуджений трійкою при Колегії ГПУ УСРР у квітні 1934-го до п'яти років таборів. Микола Тютюнник, уродженець Тернопільщини, до арешту — старший референт відділу кадрів «Укрлігоспу» в Харкові. Тією ж трійкою засуджений у жовтні 1933-го до десяти років. У листопаді 1937-го обох розстріляно в Сандармосі.

Другого грудня 1934 року Ірчан дістав від КВЧ завдання перевірити роботу драмгуртка на 1-му таблункті. Оформивши перепустку, під приводом залучення до гуртка робітників заводу зустрівся з Хамом і Книшником.

Олексій Книшник, уродженець Галичини, колишній член КП(б)У, до арешту — помічник начальника охорони кооперативів у Києві. Трійкою при Колегії ГПУ УСРР у жовтні 1933-го засуджений до десяти років таборів, у листопаді 1937-го розстріляний у Сандармосі.

Ірчан, Хам і Книшник, як зафіксовано в документах оперчастини, виявили інтерес до вбивства Кірова. Ірчан ходив до КВЧ, цікавився, чи немає подробиць. Хтось зауважив: «Ще невідомо, чи вбивство спіймано». Ірчан сказав: «Если даже убийца и не пойман, то, во всяком случае, посадят столько людей, что убийство будет солидно оплачено».

«Впервые в жизни я увидел Книшника 9/VI-34 года, когда меня переселяли через л/п 1 на л/п 5, — описав враження від зустрічі Ірчан. — Я ночував в баракі, где Книшник был дневальным. Он много говорил о себе и о своем аресте, тогда Книшник был в сильно подавленном настроении, чувствовалась горькая обида за свои страдания. Он жаловался, что его слабое здоровье не позволяет ему работать на общих работах и что его только на несколько дней оставили отдохнуть в качестве дневальным...»

2/XII-34 года я встретил Книшника опять на л/п 1. Он сразу начал расспрашивать меня относительно убийства Т. Кірова, которое произвело на него очень сильное впечатление...

На мой вопрос, как он себя чувствует, Книшник ответил: «Плохо и очень плохо... Я понимаю, я работал в 4-м отделе, часто ездил в Польшу, только в мае 1932 года я был в Польшу восемь раз, и меня можно было подозревать в шпионаже, так как на лбу у меня не написано, что я думаю и делаю. Но вот мне непонятно, для чего арестован и осужден ряд видных людей — членов партии, членов ВУЦИКА, заслуженных революционеров».

Сергій ШЕВЧЕНКО

(Далі буде)

Граф Фоска — кращий друг Березовського

Щоб дати вам уявлення, токий Бадрі Патаркацишвілі, зачитуємо фрагмент уже давньої статті у російському виданні «Профіль», датованої 14.06.99, яка й досі представлена на Компро-мат.Ру.

— Великий, товстий, з вусами, дуже доброзичливий, — так описував мене Бадрі Шалвовича один його знайомих. — Він як граф Фоска із «Жінки у білому». У романі він нічого особливого про графа Фоску не дізнається: ні що він думає, ні як він познайомився з мадам Фоска. Однак без цієї статті не було б роману. Так і з Бадрі — без нього світ стає іншим. Він як газ — усе заповнює собою.

Бадрі Шалвович Патаркацишвілі народився в Тбілісі в релігійній єврейській родині. Сам він людина віруюча, регулярно відвідує синагогу. Та при цьому здійснив вчинок, який шокував уся його рідню: одружився з православною російкою. Кажуть, щоб дружині було зручніше, він купив уся арбатську комуналку, в якій та мешкала. І весь поверх, на якому комуналка розташована. І взагалі Бадрі Шалвович збирався купити ще кілька поверхів, але вище була майстерня художниці Наталі Несторової, і Бадрі умовили її не чіпати. Розповідають, що своєму заступникові Кирилу Ігнатьєву Патаркацишвілі подарував на 30-річчя джип «Лінкольн-Навігатор» вартістю 80 тисяч доларів. А улюбленому співробітникові Сергію Доренку — трикімнатну квартиру в Крилатському. Дав у борг священнику православного храму Софії Премудрої 10 тисяч доларів на ремонт, а потім широким жестом борг простив.

Бадрі Шалвович — відомий любитель антикваріату. Кілька років тому пішов з життя співробітник спецслужб, який обіймав високу посаду. Після нього залишилася колекція зброї й орденів. Друг родини покійного запропонував колекцію відомому телеведучому.

— Та у мене грошей не вистачить, аби купити таке, — відповів той. — Ти краще Бадрі запропонує, він любить таке.

Проте той на такий крок не наміслився.

Біографія, характер, доля. Безодня привабливості, незвичний слів кавказької широти з юдейською дловитістю.

Ось приїде пан...

З Березовським вони друзяч зм'ями. Кажуть, коли у Патаркацишвілі на початку 1995 року помер батько, Борис Абрамович дуже переживав. Коли Березовського призначили виконавцем секретарем СНД, Бадрі провів друга «ще раз усе добре продумати».

Як розповідають, зустрілися вони на ВАЗі. Енергійний завлаб Березовський ще в середині 70-х впроваджував там

ГРУЗИН ІЗ СИНАГОГИ ХОЧЕ ДО УКРАЇНИ

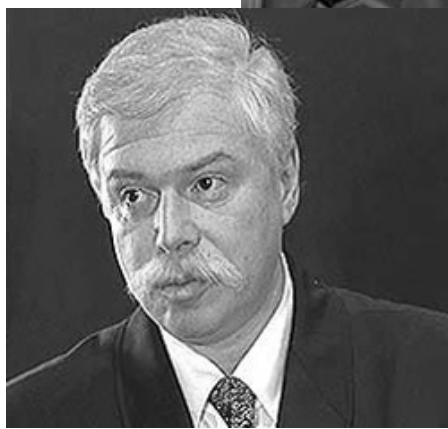
Тбіліське бюро Радіо «Свобода» повідомило, що розшукуваний російською владою за звинуваченнями у фінансових махінаціях медіа-магнат Бадрі Патаркацишвілі, який з 2001 року живе в Грузії і вклав у її економіку кілька мільйонів доларів, може переїхати до України. Якщо врахувати, що до нашої країни планує приїхати також «улюбленець» російської влади друг Бадрі Боря Березовський (він же Платон Еленін), то це повідомлення викликає велику кількість запитань. Спробуємо розібратися, чому так незатишно стало панові Патаркацишвілі в Грузії. Це запитання важливе ще й тому, що останнім часом грузинські прізвища починають відігравати дедалі більшу роль в долі України. Хоча багато з їхніх власників не є етнічними грузинами...

нові методи управління виробництвом. (Патаркацишвілі, до речі, у молодості також займався наукою: випустив у Тбілісі монографію про механізми ціноутворення в СРСР.)

Коли Бадрі познайомився з Володимиром Каданниковим, незмінним керівником ВАЗу, то відразу ж став у Грузії великою людиною: міг діставати «Жигулі» за держніми.

Почалася перебудова. Березовський переконав Каданникова, що його справа — виготовляти «Жигулі». А продавати їх — зовсім інша професія. Каданников насправді добре знав технологічний процес на ВАЗі, але зовсім не вмів керувати фінансами та іншими важливими речами. Він поживився.

Так з'явився «Лого-ВАЗ» — перше серйозне

творіння Бориса Березовського.

Як казав Бадрі Шалвович, «комерційний проект». (До речі, він був одним з шести фізичних осіб — засновників «Лого-ВАЗу».)

1990 року Бадрі став директором Кавказького регіонального представництва «ЛогоВАЗу», через два роки — заступником гендиректора всього «ЛогоВАЗу», ще через два роки — першим заступником.

— Коли Бадрі з'явився у «ЛогоВАЗі», він був мов сліпе кошеня, — розповідає очевидець. — Нічого не вмів, з усіма друзями, усіх гостинно приймав. Усі папери йому писав референт. Коли Бадрі набрав ваги, референту запропонували піти. Однак у Бадрі є внутрішня чеснота і навіть якийсь кодекс честі. Згодом він влаштував референта на тепле місце. На

«ЛогоВАЗі» Патаркацишвілі займався виключно фінансами, контролем грошових потоків. Він справді неабиякий економіст. Досить сказати, що контрольний пакет акцій ВАЗу в результаті низки фінансових операцій отримав власник «ЛогоВАЗу» Борис Березовський. Як писав в аналогічній ситуації В.Ленін про Сталіна: «Чудовий грузин! Кошик грошей привіз!»

На початку 90-х Бадрі переїхав до Москви. До недавня він мешкав у п'ятикімнатній квартирі на Тверській. Одна з газет написала, що він — злодій в законі Бадрі. Бадрі, кажуть, це той дуже розв'язався, але з тих пір підлеглі позаочі називають його Бадаєм.

Одним з головних досягнень Патаркацишвілі на ОРТ стало те, що він зумів створити систему, яка робила посаду генди-

ратурського розплідника породистих собак. Раніше цей заклад належав Абашидзе. Патаркацишвілі відмовився і від вкладання грошей у грузинські ЗМІ, які входять до «Імеді холдингу» (об'єднує телекомпанію, радіостанцію та інформагентство «Інтерпрес»). Торік він заклав газету «Мтаварі». Цілком ймовірно, що вивільнені кошти бізнесмен вкладає у створення нового медіа холдингу — вже українського «Імеді».

Утім, є ще один нюанс: ми дуже мало знаємо про роль Бадрі Патаркаци (саме так звучить його прізвище, яке перекладається як «син маленької людини», іншими словами — скромного єврея) в Помаранчевій революції і посередництво між українськими політиками та фінансовими колами, зокрема з Джорджем Соросом. У зв'язку з цим цікавою видається чутка, що перед президентськими виборами Бадрі приїжджав до України. І навіть був п'ятим учасником того знаменитого застілля на дачі колишнього заступника голови СБУ Володимира Савчука, де було отруєно Віктора Ющенка.

Наразі справи у Грузії в Патаркацишвілі йшли не дуже добре. Покійний прем'єр Грузії, хоч як це дивно, не мав ані краплі грузинської крові, був напіввірменином з домішкою єврейської та курдської крові (Жванія — прізвище його вітчима).

Також він мав тісні зв'язки з вірменською діаспорою. Аналітики, які добре знають грузинську політичну кухню, стверджують, що останніми місяцями президент Саакашвілі та прем'єр Жванія були у стані холодної війни. Навіть казали, що останній за допомогою своїх американських спонсорів може усунути від влади Саакашвілі. За чутками, він мав значно серйозніший протекте у Вашингтоні, ніж президент Грузії. Крім того, Жванія був у гарних стосунках з Джорджем Соросом.

Проте в лютому цього року, буквально через кілька тижнів після того, як видатний реформатор, улюбленець європейських фінансових донорів і прем'єр Грузії Зураб Жванія погостював у Вашингтоні, його було знайдено мертвим у квартирі, орендованій 25-річним віце-губернатором Нижньої Картілі Раулем Юсуповим.

Цікаві обставини цієї смерті. Про те, що Жванія і Юсупов зустрічаються десь на «іємній квартирі», не знав ніхто з близьких. Охоронці прем'єра не допустили до квартири, аби ті перевірили приміщення. Про нетрадиційну орієнтацію прем'єра пошепки говорили вже давно, як і про те, що він допомагає ро-

бити кар'єру багатомом симпатичним молодикам. Цікаво, що слідство якось дуже швидко встановило: Жванія і Юсупов отруїлися чадним газом від обігрівача іранського виробництва. Цікава деталь: охоронці Жванії всю ніч простояли біля будинку, а на ранок, увірвавшись до помешкання і побачивши мертвого шефа, не змогли втриматися від посмішок — свідчення реального ставлення до покійного людей, які знали про його «подвиги». До того ж тіла знайшли в різних кімнатах. На обличчі Жванії були сліди крові — вочевидь, справа не лише в чадному газі.

Таким чином напрошується висновок, що Жванію просто «прибрали», ще й у дуже хитрий спосіб: рідні не порушуватимуть питання про вбивство, аби не виникло розмов про орієнтацію покійного. Утім, похорони влаштували з розмахом...

По смерті Жванії розпочалася «зачистка» його прихильників і знайомих: у Грузії почастішали дивні «нешасні випадки». До ж не дивно, що Патаркацишвілі відчув себе незахищено. Тому звернув увагу на Україну, де цікаво «ховалася» ще одна людина Березовського — Іван Рибкін, чий дивний приїзд інкогніто люди деяких українських політиків на чолі з Давидом Жванією сприймали без особливого ентузіазму. Тим часом Давид Жванія, який нині обіймає посаду міністра з надзвичайних ситуацій, різко висловився проти приїзду Березовського до України. Мабуть, він також буде «втішений» і приїздом Патаркацишвілі.

Р.С. Загалом інтерес Березовського до Кавказу й України не випадковий. Для нього наша країна, як і кавказькі республіки, є плацдармом для атаки на Росію. Та навіно думати, що він діє самостійно. У світових політичних розкладах він — людина залежна. Мало хто знає, що Березовському фінансує Джордж Сорос, який почасти спонсорував і оксамитову революцію в Україні та інших країнах СНД. До того ж грузинська еліта, як це бувало з нею в історії, фактично «кинула» Сороса. І отруєння грузинського прем'єра — тому свідчення. Тому, швидше за все, «спонсори революцій», зокрема і Патаркацишвілі, вирішили поки що зосередитися на Україні: а може тут щось вийде.

Таким чином Україна стає своєрідним відстійником для політичних ділків міжнародного масштабу. І хай не бентежить вас грузинські прізвища деяких з них. Як і те, що з іншими власниками грузинських прізвищ вони можуть бути «на ножах». Зрештою, всілякі колишні та нинішні олігархи, «напівполітики і напівбізнесмени», незалежно від їхнього етнічного походження — лише пішаки у великій геополітичній грі.

Василь ГОРІН
www.tema.in.ua

Шахи

Перемога правників

Завершився Кубок МАУП з шахів серед інститутів і технікумів. Змагання відбувалися за круговою системою, кожен навчальний заклад був представлений командою з трьох хлопців та однієї дівчини. Основна боротьба розгорнулася між командами Інституту права та Українсько-Арабського інституту міжнародних відносин. Переможцями турніру стали студенти Інституту права імені князя Володимира Великого. Вони й отримали пере-

хідний кубок.

Друге місце посіла команда Інституту міжнародних відносин імені Аверроеса, а бронзу здобули студенти Інституту менеджменту та бізнесу імені Б. Єльцина. Усі призери отримали медалі переможців, а всі учасники — дипломи.

Важкий дебют

З 22 до 27 березня у Львові відбулася Всеукраїнська універсіада з шахів. Уперше у цих змаганнях взяла участь збірна команди Міжрегіональної Ака-

демії управління персоналом. До неї увійшли: Васіф Мамедов (І розряд), Віталій Гарбарук (І розряд), Олексій Гончарук (І розряд), Олеся Кондратюк (II розряд), Наталія Амосова (II розряд).

Шахісти МАУП вибороли 34 місце, однак це непоганий результат, якщо взяти до уваги, що в універсіаді брали участь майстри спорту, гросмейстри вищого класу.

У майбутніх планах — участь в універсіадах з інших видів спорту, а саме: важкої атлетики, футболу, вільної та греко-римської боротьби, гандболу.

Спортивна арена

Ігор Шаров:

«ВИКЛАЛИСЯ НА ВСІ СТО І РЕЗУЛЬТАТ НЕ ЗАБАРИВСЯ»

На чемпіонаті Європи з рукопашного бою студенти МАУП підтримали реноме вольової команди і здобули дві медалі

Недавно у Голландії відбувся чемпіонат Європи з рукопашного бою. У змаганнях взяли участь більш як 2000 спортсменів з 18 країн світу. Демонстрували свою майстерність учасники всіх вікових категорій. У чемпіонаті взяли участь і студенти Міжрегіональної Академії управління персоналом. Зокрема, студент Президентського університету МАУП Артур Мельников провів чотири бої і, перемігши дуже серйозних суперників, виборов друге місце. А спортсменка Криво-різької філії МАУП Марія Стецюк завоювала третє місце, попри не зовсім об'єктивну оцінку суддів.

Аналізуючи поїздки та виступ спортсменів-рукопашників, тренер команди МАУП Ігор Шаров зазначив: «Я задоволений результатом виступу, адже, змагаючись з майстрами європейського рівня, наша доволі молода команда показала високу техніку і виклалася на всі сто. Звичайно, були деякі і психологічні, і технічні помилки, і ми будемо працювати над їх подоланням. Виступи наших студентів можна охарактеризувати як черговий крок

Артур Мельников, Марія Стецюк, Олександр Гартвич, Ігор Шаров та Олександр Сазанович

Марія Стецюк з призером своєї вагової категорії

до підкорення найвищих вершин у спорті. Нині ми починаємо підготовку до поїздки на Міжнародний турнір з рукопашного бою, який відбудеться у жовтні у Польщі».

У ході чемпіонату

відбувся конгрес Міжнародної федерації бойових мистецтв (IBF). У зібранні взяли участь і члени української делегації, а саме перший віцепрезидент Національної федерації рукопашного бою України Олександр Гартвич і директор Навчального центру з особистої безпеки людини МАУП Ігор Шаров. Виступаючи з доповідями, вони повідомили, що у листопаді в Києві на базі МАУП — найбільшого недержавного вищого навчального закладу України — відбудеться Міжнародна універсіада з рукопашного бою, в якій уже згодилися брати участь спортсмени з Росії, Польщі, Німеччини, Голландії, Бельгії. А також розповіли про хід підготовки до організації чемпіонату світу з рукопашного бою та контактного карате, який відбудеться 2006 року в Києві.

Артем Мельников під час бою

24 березня в Міжрегіональній Академії управління персоналом відбулася першість Академії з танцювальної аеробіки. У змаганнях взяли участь чотири команди (одна з яких була об'єднана з двох інститутів).

Демонструючи майстерність, перше місце виборола команда Інституту міжнародної економіки та фінансів, на другий сходинці — команда Економіко-правового технікуму при МАУП, бронзу завоювала команда Інституту права імені князя Володимира Великого, а четверте місце в спортсменів об'єднаної команди Інституту кібернетики ім. Арпада Гьонца та Інституту міжнародних відносин ім. Аверроеса.

АЕРОБІКА — СПОРТ, РОЗВАГА, ЗАДОВОЛЕННЯ!

Єдиноборства

МАУП ЗУСТРІЧАЛА МАЙСТРІВ БОЙОВИХ МИСТЕЦТВ

Недавно Міжрегіональну Академію управління персоналом відвідали відомі майстри зі східних видів бойових мистецтв. Майстри Джим Брайсен (7 дан ширін джиу-джитсу) з Шотландії та Патрік Мартін (5 дан ширін джиу-джитсу та нагаре ен) з Англії відвідали на запрошення Навчального центру особистої безпеки людини МАУП і завітали до Академії. Гості зустрілися

з керівництвом МАУП, а також провели навчальний семінар для всіх бажаних. Зустріч зі студентами та викладачами МАУП, в ході якої відбулися показові виступи майстрів джиу-джитсу, була надзвичайно цікавою і для глядачів, і для гостей. Джим Брайсен і Патрік Мартін продемонстрували дієві та видовищні прийоми самозахисту, розповіли про заняття студентів бойовими

мистецтвами в Англії та Шотландії. Спортсмени відзначили, що вони вражені майстерністю українських спеціалістів, а також зацікавленістю і відкритістю до сприйняття українських студентів. Гості висловили бажання у майбутньому ще не раз відвідати Київ і співпрацювати з українськими колегами.

Зустрічі

З ДОСВІДОМ... У МАЙБУТНЄ

Цими днями в Інституті права імені князя Володимира Великого відбулася зустріч студентів з суддею Верховного Суду України, секретарем пленуму Верховного Суду України, членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Іваном Домбровським.

Під час зустрічі Іван Петрович — суддя з досві-

дом роботи 29 років — поділився своїми знаннями з молодими юристами. Лекція була присвячена судовій системі України та перспективам судової реформи в нашій країні і викликала численні запитання студентів. Зокрема, Іван Домбровський висловив думку про необхідність законодавчих ініціатив з

боку Верховного Суду щодо роботи апеляційних судів та функцій судової системи. Зустріч була цікавою і пізнавальною, студенти отримали вичерпні відповіді на всі запитання і висловили бажання частіше бачити в аудиторіях фахівців зі сфери юриспруденції.

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ (МАУП)
Акредитована за видами IV освітньо-кваліфікаційним рівнем Міністерством освіти і науки України.

ОГОЛОШУЄ НАБІР НА ПЕРШУ ТА ДРУГУ ВИЩУ ОСВІТУ:

- МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ
- МЕНЕДЖМЕНТ ЗОВНІШНЬО-ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
- УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ І ЕКОНОМІКА ПРАЦІ
- ПРАВОВІСНОВІТСТВО
- ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНОСТЬ
- ФІНАНСИ
- БАНКІВСЬКА СПРАВА
- ОБЛІК І АУДИТ
- МАРКЕТИНГ

- СОЦІОЛОГІЯ
- СОЦІАЛЬНА РОБОТА
- СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА
- ПСИХОЛОГІЯ (в т.ч. медична)
- ПОЛІТОЛОГІЯ
- ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АВТОМАТИЗОВАНИХ СИСТЕМ
- ПРИКЛАДНА МАТЕМАТИКА
- ПЕРЕКЛАД (англійська/німецька)
- МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ
- КУЛЬТУРОЛОГІЯ

ДЕРЖАВНИЙ ДИПЛОМ: • молодший спеціаліст • бакалавр • спеціаліст • спеціаліст перепідготовки • магістр

Форми навчання: ДЕННА, ВЕЧІРНЯ, ЗАОЧНА, ДИСТАНЦІЙНА (в т.ч. за допомогою Internet-технологій).

Військова кафедра: підготовка офіцерів запасу та менеджерів оборонної сфери. Забезпечення підручниками.

МОЖЛИВЕ НАВЧАННЯ З ОПЛАТОЮ В РОЗСТРОЧКУ

- без застави • термін погашення — до 10 років

МАУП є членом Міжнародної асоціації університетів, Європейської мережі університетів безперервної освіти, Інституту міжнародної освіти (США).

Зарховуються без іспитів випускники Підготовчого відділення та Ліцею МАУП — на I курс, коледжів та технікумів — на II — III курс, бакалавратів — на IV — V курс.

03039, Київ, вул. Фрометівська-2, МАУП
(044) 490-95-05, 494-47-47
iapm@iapm.edu.ua, www.iapm.edu.ua

З 23.04 до 29.04.2005 р. знижка 10 %
День відкриття дверей — 23 КВІТНЯ об 11.00

✓ Виставка

ЯКІСНА ОСВІТА — КРОК ДО УСПІШНОЇ КАР'ЄРИ

Минулими вихідними «Український дім» зустрів освітян і гостей не лише з усіх кутків України, а й з-за кордону. А з'їхали вони на виставку «Освіта і кар'єра — 2005».

У традиційному щорічному зібранні, яке організовують Міністерство освіти і науки України, товариство «Знання», Академія педагогічних наук України, взяли участь вищі навчальні заклади державної і недержавної форм власності з усієї України. Своєю діяльністю на виставкових стендах презентували громадські організації столиці, видавництва та періодична преса освітньої спрямованості.

В урочистому відкритті виставки взяли участь міністр освіти та науки України Станіслав Ніколаєнко, міністр охорони здоров'я Микола Поліщук, президент Академії педагогічних наук України, академік НАН України, директор товариства «Знання» Василь Кремень та інші.

Вітаючи представників

вищих навчальних закладів, абітурієнтів і гостей, міністр освіти та науки України Станіслав Ніколаєнко зазначив: «Ми дуже цінуємо людей, які беруть на себе ініціативу і організовують такі важливі події — і для вищих навчальних закладів, і для абітурієнтів. Наше суспільство шанує і освіту, і науку, шанує тих, хто навчає і здобуває знання. Ми намагаємося робити все, аби наша держава стала багатшою, демократичнішою, сильнішою і досягати цього можна лише підтримуючи освіту, науку і виробництво. Саме у цій інноваційній триаді — майбутнє українського народу».

Серед великої кількості приватних і державних університетів, інститутів, коледжів на виставці представляла себе і Міжрегіональна Академія управління персоналом — найбільший недержавний вищий навчальний заклад України.

«Освіта у світі стає надзвичайно конкурентною

справою. Навчати — це не просто давати людям можливість для самореалізації, це значною мірою і змагання між вищими навчальними закладами за престижний рівень підготовки фахівців різних галузей. Виставка «Освіта і кар'єра» дає можливість закладам освіти представити спеціальності і спеціалізації, навчальні і наукові технології, які можуть бути використані для підготовки фахівця європейського, світового рівня. Інтегруючись у європейську систему освіти, Україна на своєму освітньому полі має дотримуватися основних вимог такого процесу. Потрібно вдосконалити систему підготовки фахівців вищої кваліфікації, здійснити перебудову безпосередньо у системі докторансько-аспірантської підготовки. І МАУП нині робить усе для якнайкращого рівня підготовки спеціалістів», — зазначив ректор МАУП Микола Головатий.

Ректор МАУП Микола Головатий і міністр освіти та науки України Станіслав Ніколаєнко

Біла стенду МАУП

✓ Кмітливі і дотепні

Ця актуальна тема, а саме — проведення в Україні літнього конкурсу «Евробачення», стала основою студентського гумору на фестивалі КВК, що днями відбувся в Міжрегіональній Академії управління персоналом. До Міжнародного підготовчого інституту ім. Аскара Акаєва, де відбувалася ця подія, з'їхалися представники тринадцяти навчальних підрозділів МАУП, три з них — з Президентського університету. Склад журі представляли виконавчий директор Асоціації КВК України в Києві Валерій Рокита, заступник директора департаменту з роботи зі структурними підрозділами Академії Західного регіону Дмитро Кривенко, заступник директора з виховної роботи Економіко-правового технікуму при МАУП Світлана Прокопенко, ди-

БУДЕ АНІ ЛОРАК ЗНАТИ, ЯК З ТОМЕНКОМ НЕ ЛАДНАТИ!

ректор департаменту позанавчальної роботи Людмила Біхик та інші.

Того дня в залі панував справжній гумор, який піднімав настрої навіть завичай суворим професорам. Рівень підготовки команд КВК цього року, як ніколи, виявився високим. Ейфорія Помаранчевої революції разом з різними політичними перипетіями професійно розігрувалася учасниками фестивалю на сцені. Наприклад, команда КВК Вінницького інституту МАУП обійшла журі розбити на території Академії наметове містечко, якщо вони не переможуть. А представники команди Інституту права ім. Воло-

димира Великого справили справжній фурор серед студентства МАУП. На сцену вийшла китайська студентка у національному

українському вбранні і продекларувала вірші Володимира Сосюри «Любів Україну!». Звичайно, акцент відчувався, однак

декламувала вірш так широко, що цілком справедливо було б присудити їй звання Героя Гри. Команди КВК «Західний вітер» Волинського інституту МАУП, яка три роки

поспіл поверталася додому з кубком першості, цього року не вельми пощастило. Попри те, що Андрію Котищуку, Зоряні Бондар, Андрію Войтовичу, Юрію Шевчуку та іншим, можна сказати, професійним гравцям в КВК (команда входить до складу Української Асоціації КВК) стоячи аплодував зал, цього разу вони завоювали друге місце. Перше місце посіла команда Львівського інституту МАУП «Торба». Третє — команда Яготинської філії МАУП «101 км».

У наступному числі «Персоналу Плюс» читайте інтерв'ю з учасниками команди КВК «Західний вітер».

На знімку: команда КВК «Західний вітер» Волинського інституту МАУП

Орест СУБОТНІЙ

Сходінки часу

13 квітня 1928 року в Києві відбулася прем'єра фільму Олександра Довженка «Звенигора».

14 квітня 1930 року в Москві у віці 36-ти років наклав на себе руки російський поет Володимир Маяковский, один з основоположників футуризму.

15 квітня 1452 року народився Леонардо да Вінчі, видатний італійський живописець доби Відродження, архітектор, вчений.

18 квітня 1903 року народилася Надія Титаренко, українська актриса, заслужена артистка України, яка працювала у Першому театрі УРР ім. Шевченка, театрі «Березіль», Харківському театрі.

19 квітня 1885 року у Петербурзі на 68-у році життя помер видатний український історик, етнограф, письменник Микола Костомаров. Автор історичної драми «Сава Чалий», трагедії «Переяславська ніч», монографії «Богдан Хмельницький», «Руна», «Мазепа», «Останні роки Речі Посполитої».

Автошкола МАУП

Здійснює набір на курси за програмою підготовки водія автомобілів (легкові автомобілі, таксі та автофургони), категорія «В»

У програмі навчання:	Термін навчання:
Будова та експлуатація автомобіля	2,5 – 3 місяці.
Правила дорожнього руху	Форми навчання:
Основи керування автомобілем і безпека дорожнього руху	Денна, вечірня, групи вихідного дня
Водіння автомобіля	

Адреса автошколи:
03039 м. Київ, вул. Фрометівська, 2, корп. 20.
(приймальна комісія Автошколи МАУП)
тел.: 250-94-44, 490-95-05.
ПІР 26004300289901
В АКБ «ТАС-Комерцбанк», м. Київ,
МФО 3001164, ЄДРПОУ 00127522, МАУП

"Черемош" Гостинний Двір

Запрошує провести відпочинок у Карпатах (Яремча)

Пропонуємо до Ваших послуг:

- одно-двокопінні (2-3-х місні) номери зі зручностями;
- бар-ресторан "Черемош" (на 32 місця);
- колиба (на 30 місць);
- сауна (на дровах);
- басейн;
- більярдний зал з камінням;
- катання на підвісній канатній дорозі;
- парковка для автомобілів.

Вартість:
— проживання від 80 грн. за добу;
— харчування (триразове) від 43 грн.
Ціна діє на період з 15.04.05 по 30.04.05.

Довжина гірськолижних трас від 50 м до 1000 м
В радіусі 500 м знаходяться 11 підйомників

НАША АДРЕСА:
Івано-Франківська обл., м. Яремча, с. Яблуниця
тел. 8(03434) 3-64-92

ПРИЄМНОГО ВАМ ВІДПОЧИНКУ!

ПЕРСОНАЛ ПЛЮС

ВСТАНОВЛЕННЯ ЗАДАЧАМ НАПРЯМКА ОСВІТНЬОГО СТАНОВИЩА
НАПРЯМКА ОСВІТНЬОГО СТАНОВИЩА

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ —
АТЗТ Міжрегіональна Академія управління персоналом
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
Україна 03039, Київ,
вул. Фрометівська, 2, МАУП,
«Персонал Плюс».
Тел.: (044)490-95-19
e-mail: pplus@iapm.edu.ua

Рестраційне свідоцтво КВ № 6562
від 1.10.2002
Підписано до друку 12.04.2005
Зам.
Наклад — 68 000 прим.
Друкерія «Інтерекспресдрук»
03134 Київ, вул. Сім'ї Сосніних, 3

Головна редакція
періодичних видань МАУП
Шеф-редактор
Юрій БОНДАР
Головний редактор
«Персоналу Плюс»
Юлія КОСИНСЬКА
Погляди авторів можуть не збігатися
з позицією редакції